torales. celū habet varias ſtellas. vt habet Gene. xv. Suſpice celum ⁊ numera ſtellas eius ſi potes q.d. h̄ eſt tibi impoſſibile qd̄ ſoli deo poſſibile. ps̄. cxlvj. Qui numerat multitudinē ſtellaꝝ. Et ſicut is varias habet ſtellas inter illas habet ſingulariter ſeptem q̄ dicunt planete. Inter illos quidā influūt mititatē. vt iupiter. aliqui iracundiā. vt ſaturnus. aliqui humilitatē. vt venus. aliqui iuſticiā. vt ſol. aliqui ſapiam. vt mercurius. ¶ Spūalr. hic p celū intelligit btūs mathias q̄ varijs virtutibus ornatus fuit tāq̄ ſeptē planetis. q̄ virtutes in lrīs huius nois mathias patēt. ¶ Prima lr̄a q̄ ornat hoc nobile nomē eſt m. ⁊ ſignificat mititatē q̄ eſt virtus multū laudāda in p̄latis. q̄ ſcribit Eccl. x. Sedes ducū ſupborū ſubuertit. ⁊ mites ſedere fecit p eis Idcirco xp̄s p̄latus p̄latoꝝ hanc p̄ alijs docuit diſcipulos Math. xj. Diſcite a me q̄ mitis ſum ⁊c. ¶ Scd̄a virtus intelligit p ſcd̄am lr̄am ſcʒ a. ⁊ ſignificat auſteritatē vite. Chriſ. Circa vitā alioꝝ eſto benignus ⁊ circa tuā auſterus. audiēt te hoīes magna facientē ⁊ pua mādantē. Et ſic btūs mathias auſterus fuit in vita ppria. vt potuit dicere cū aplo illud. j. Chor. ix. Caſtigo corpus meū ⁊ in ſeruitutem redigo. ⁊ merito. q̄ dicit apl̄s. j. Chor. xv. Caro ⁊ ſanguis regnū dei poſſidere nō pn̄t. i. carnalr viuētes. Rom. viij. Qui ſm carnē ſunt deo placere nequeūt. q̄ dr̄ Job. iiij. Deus ſpūs eſt. ergo ſm ſpm̄ viuēs deo placet. eo q̄ dr̄. j. Chor. ij. Animalis hō nō pcipit ea q̄ ſpūs dei ſūt. Sic etiā auſteritas pertinet ad p̄latos. Dicit em̄ Rich. de ſctō victore Sunt quidā q̄ ita mites eſſe volūt vt de vita ſubditoꝝ nihil curāt. neminē corripiūt. Talis mititas nō eſt laudāda. q̄ xp̄s p̄latus oim̄ p̄latoꝝ docuit i exēplo Luc. ix. de ſeruo inutili q̄ receptū talentū poſuit in ſudario. q̄ dicebat. ſciebā q̄ hō auſterus es. Math. xxv. Seruū inutilē pijcite in tenebras exteriores. Et ſic btūs mathias induratꝫ dixit. Annūcio vobis q̄ viui in infernū deſcendetis. ⁊ terra apuit ſe ⁊ deglutiuit eos. vt legit in legēda. ⁊ ſic fuit alter moyſes Num. xvj. q̄ dathan ⁊ abyron rebelles terrā deglutire pmiſit. Quilibet ḡ p̄latus nō ſolū dʒ eſſe mitis ſʒ etiā auſterus. Figurat in throno ſalomōis. iij. Reg. x. in q̄ ſculpti erant duo leones vnus in apparētia ⁊ apparatu mitis. alter auſterꝰ Et ſic p̄latus mitis eſſe debet bonis ⁊ rectis corde Vn̄ ps̄. cxxiiij. Benefac dn̄e bonis ⁊ rectis corde. Auſterus malis Exod. xxij. Maleficos ne patiaris viuere ſup terrā. ¶ Tercia lr̄a huius nois eſt t. ⁊ ſignificat timorē dn̄i. Exo. xviij. Elige tibi viros timētes deū. Eccl. ij. Qui timēt dn̄m inquirunt q̄ bn̄ placita ſunt ei. Talibus em̄ aſtat dn̄s. Ps̄. cxliiij. Voluntatē timētiū ſe faciet. Hmōi fuit btūs mathias figuratus p abdiā. iij. Regū. xviij. q̄ fuit princeps i curia regꝫ ozie regꝫ iude. valde timebat deū ⁊ ſic ipſe. Propter qd̄ ps̄. dicit Conſtituit eū dn̄m domus ſue. ⁊ principē ois poſſeſſionis ſue. Timētes ḡ dn̄m debēt eſſe p̄lati. q̄ timor oēm negligentiā excludit. Eccles. vij. Qui timet deū nihil negligit. Sic ergo cū ipſi timerēt deū tūc timerēt a populo. Judith vlti. Qui timēt te magni erunt apō te p oia. ¶ Quarta lr̄a eſt h. ⁊ ſignificat hūilitatē. Hec etiā virtus ſpālīter p̄latis ꝯuenit. Eccl. xxxij. Rectorē te poſui noli extolli ſʒ eſto inter illos q̄ſi vnus ex illis. Apl̄s Phil. ij. In hūilitate ſupiores inuicē arbitrātes. Eccl. iij. Quāto magnus es hūilia te in oibus. Nā tales exaltent Lu. j. Depoſuit potētes de ſe. ⁊ ex. hu. ſic legit de ſaul. j. Regū. xv. Nōne cū puulus in oculis tuis eſſes caput factus es in iſrl̄. Et ſic ſupbus iudas depoſitꝰ eſt. ⁊ hūilis mathias exaltatus. imo electus ad celeſtia regna ex humilitate cognoſcit. vt dicit Greg. Euidētiſſimū ſignū reproboꝝ ē ſupbia. electorum hūilitas. ¶ Quinta lr̄a eſt. i. p quā ſignificat iuſticia. q̄ ē virtus vt dicit Amb. in lib. de padiſo. q̄ magis alijs q̄ ſibi pdeſt. ⁊ vtilitates ſuas negligit. cōia emolimēta pponit. Et illa ptinet ad p̄latos. q̄bus dr̄ Sap. j. Diligite iuſticiā q̄ iudicatis terrā. Sic etiā dr̄ Exodi. xviij. Elige viros q̄ diligūt iuſticiā ⁊ oderunt auariciā. Cyprianus. Queq̄ bona in regno opat iuſticia. Talis fuit btūs mathias. iō de eo legit illud puer. x. Bn̄dictio dn̄i ſup caput iuſti. ideo dedit illi dn̄s ptē in tribubus. xij. ſic ⁊ nos. Ps̄. xxxvj. Nō vidi iuſtū derelictū. Idē. Dn̄e q̄s habitabit in tabnaculo tuo. Rn̄det. Qui opat iuſticiā in ſeipſo. et nō noceat alijs nec phibeat. q̄ dicit Tullius. Sies iuſtus nō ſolū nō noceas ſ etiā nocētes phibeas. Hanc virtutē collaudat Greg. ⁊ hr̄. xij. q. ij. cū deuotiſſimā. Summū in rebus bonū eſt iuſticiā colere. ⁊ vnicuiq̄ ſua iura ſeruare. ¶ Sexta lr̄a eſt a. ⁊ ſignificat amorē. Naʒ reliq̄ nihil pſunt ſine amore. Aug. Si charitas deſit cetera nihil pſunt q̄ ē forma virtutū. Iō dr̄ Eph. iij. In charitate radicati ⁊ fundati. Hilarius. Fruſtra eſt ois opatio niſi ſoli deo debeat. Sic fuit mathias in charitate ardēs. Aug. Quāto q̄s terrena deſpicit tanto diligit. Et ſic ipſe pp̄ter deū oia dereliq̄t. Sic q̄ potuit dicere cum aplo ⁊ alijs pfectis illud Math. xix. Ecce nos reliq̄mus oia ⁊ ſecuti ſumus te. Sic ergo nos in charitate dei ipm̄ imitari debemus. q̄a ipſa charitas vt dicit Hugo. eſt fons pprius de q̄ nō cōicat alienus. Aug. Oia ſacra hr̄e potes ⁊ malus eſſe potes. cū charitate aūt malus eſſe non potes. Rō. j. Joh. iiij. Qui in charitate manet in deo manet ⁊ deus in eo. ¶ Septima lr̄a eſt s. p quā ſignificat ſapia dei. Sap. vij. Neminē diligit deꝰ niſi eū q̄ cū ſapia ihabitat. Et h̄ pcipue ad p̄latos ptinet. Vn̄ Prouer. iiij. Sapiētes gubernacla poſſidebūt. De hac materia poteris plura querere et applicare. Et quāto hic prudentiores ⁊ doctiores fuerint tāto plus in futuro fulgebūt. De q̄ Daniel xij. Qui docti fuerint ſplēdebūt q̄ſi ſplēdor firmamēti. ⁊ q̄ ad iuſticiā erudiūt plurimos fulgebūt q̄ſi ſtelle in ppetuas eternitates. intellige de his qui erudiunt vita ⁊ doctrina. Hoc vera ſapia requirit. Vn̄ Greg. nazanzenꝰ. Sapia eſt laudabilis. Hāc habuit btūs mathias. nec ſufficiebat ſibi in ſeipſo hoc tm̄ hr̄e. ſʒ plꝛes ad h̄ informauit. Idcirco a dn̄o eligēdus ⁊ electus eſt. ⁊ a nobis hodie honorādus ac glorificādus ⁊ inuocādus.

¶ De annunciatōe beate Marie virginis.

¶ Sermo. lxx.

Ingreſſus angelus dixit ad eā. Aue gr̄a plena dn̄s tecū. Luc. j.

Introductio. Boni rumores letiſicāt homies ⁊
habent in memoria. Moralr. O q̄ꝫ boni rumores
ſunt hodie nūciati. ſic ꝙ locū pōt hr̄e illud. iiij. Re
gū. vij. Hec eſt dies boni nūcij. ſi tacuerimus ſcele
ris rei erimus. Reuera boni nuncij dies. q̄ꝛ
directe h̄ nūciatio eſt ꝯ annūciationē ſerpētis que
nobis oibus mortē intulit. ⁊ mala fuit multiplici
rōne. Primo q̄ꝛ fuit nunciatio dubietatis reſpe
ctu mulieris cū dixit ſerpens Gen̄. iij. Cur p̄cepit
deus vobis vt nō comederetis de oi ligno padiſi.
Rn̄dit. ne forte moriamur. Ecce illud qđ deus po
ſuerat in certo mulier poſuit in dubio. Illa dubie
tas durauit vſqꝫ ad xp̄m. q̄ꝛ hō dubius fuit quō ſa
lutē ꝯſequi deberet. Et ꝯtra h̄ annūciatio eſt ſecu
ritatis. Hodie eīn angelus dixit. noli timere Ma
ria. inueniſti eīn gratiā apud dn̄m. Scđo fuit nū
ciatio falſitatis. q̄ꝛ dixit ſerpēs Gen̄. iij. Nequaqꝫ
moriemini. Ecōtra h̄ nūciatio eſt veritatis. q̄ꝛ illuꝫ
angelus gabriel nūciauit q̄ eſt veritas. de q̄ Jobis
xiiij. Ego ſum via veritas ⁊ vita. Tercio fuit ma
la rōne mortalitatis q̄ ꝓuenit ex illa. Rom̄. v. Per
vnū hoiem pctm̄ in mūdū intrauit: ⁊ p pctm̄ mors
⁊ ſic in oēs hoies mors ꝑtrāſijt. Ecōtra ex hac an
nūciatōe hoi vita venit. Joh. x. Ego veni vt vitam
habeāt. Hodie dn̄s lignū vite. i. filiū plantauit in
medio padiſi. i. in vtero virginis bn̄dicte. vt in figu
ra habet Gen̄. ij. ſicut dr̄. j. Chor. xv. Sicut in adā
oēs moriunt: ita ⁊ in xp̄o viuificabunt. Quarto
fuit mala h̄ annūciatio rōne acerbitatis. fuit enim
acerba vtroqꝫ parēti. Primo ade cui dictū ē Gen̄.
iij. Maledicta terra in ope tuo. ſpinas ⁊ tribulos
germinabit tibi. In ſudore vultus tui veſceris pa
ne tuo. Scđo eue: ibidem. In dolore paries filios
tuos. Ecce maledictio. Sed hodie annunciata eſt
bn̄dictio. Bn̄dicta tu in mulieribus Lu. j. Ecce nū
ciatio bn̄dictōis ⁊ alacritatis Aug. Hodie male
dictio eue mutat in bn̄dictionē marie. Bern̄. Ho
die reuelatū eſt ꝯſiliū p qđ mors tolleret. vita red
deret ⁊ hō de ſeruitute diaboli liberaret. ⁊ in priſti
nā dignitatē reduceret. Hodie implet illđ Zach.
ij. Letare filia ſyon ecce venio ⁊ habitabo in medio
tui. Idcirco canit hodie eccl'ia. Hec eſt dies quaꝫ
fecit dn̄s: hodie dn̄s afflictionē ppl'i ſui reſpexit: ⁊
redēptionē miſit: hodie mortē quā femina intulit
femina fugauit. Hodie deus hō factus. id qđ fuit
ꝑmāſit. ⁊ qđ nō erat aſſumpſit. ḡ exordiū nr̄e redē
ptiōis deuote recolamus ⁊ exultem⁹ dicētes. gl'ia
tibi dn̄e. Et merito. q̄ꝛ vt dicit Aug. Factus eſt ꝑ
ticeps nr̄e hūanitatꝫ vt eſſemus ꝑticipes ſue diui
nitatis. Jō Alexāder ſup Can̄. Amor erat in orbe
regnaturus. iō miſſus eſt celeſtis panimphus. q̄ſi
colūba noe factus portās ramū oliue. i. pacis ⁊ ſa
lutis. de q̄ thema. Miſſus eſt ⁊c̄. In ſumma euā
gelij q̄tuor p ordinē tangūt. Primo noua legatio
diuine maieſtatis: ibi miſſus eſt. Scđo ꝓmpta exe
cutio angelice dignitatis: ibi. ingreſſus angelus.
Tercio mutua collocutio inquirēde veritatis: ibi.
Quō fiet iſtud. Quarto deuota hūilitatio v̄ginee
voluntatis: ibi. Ecce ancilla dn̄i. De primo dicit.
Miſſus eſt angelus. Etiā apponit. In illo tēpore
Quo ad tp̄s q̄nqꝫ ſunt ꝯſiderāda. vicꝫ q̄ an
no. q̄ menſe. q̄ hebdomada. q̄ die. q̄ hora angelus
miſſus eſt. Quo ad primū. h̄ eſt q̄ anno. dicunt
breuiter ſancti doctores ꝙ fluxis a p̄ncipio mūdi
annis q̄nqꝫ millibus. cxcix. In iſto igit vltimo an
no facta eſt h̄ legatio. Sed q̄ ad ſcđm. ſ. q̄ ad men
ſem dicūt ꝙ in mēſe martio. ⁊ allegant illius plres
rōnes q̄s alibi repies. Sed q̄ ad terciū. ſcꝫ hebdo
madā colligit ex dictis bti Aug⁹. in. iiij. de trini. ꝙ
vltima hebdomada p̄noiati mēſis. Cuius rō ē fm
eundē ad deſignandū ꝙ in vltimo tpe xp̄us incar
nari voluit. ſ. in tpe gr̄e. De q̄ Abacuc. ij. Appare
bit in fine. ſi morā fecerit expecta eū. q̄ꝛ veniens ve
niet. Quo ad q̄rtū dicūt ꝙ feria ſexta. q̄ꝛ illa die fa
ct⁹ ē hō. Et ſic merito hac die ꝯcipi ⁊ naſci debuit q̄
die regenerād⁹ erat hō p ei⁹ paſſionē. Sꝫ q̄ ad q̄n
tum. h̄ eſt q̄ ad horā diei. dicūt cōiter doctores. ⁊ q̄ꝫ
maxime Frāciſcus maronis. ꝙ hora ꝯpletorij fuit
iſta nūciatio incepta: ſꝫ hora matutinali fuit incar
natio celebrata. Et h̄ repn̄tat eccl'ia in cāpana quā
mane ⁊ veſpe pulſare ordinauit ad hui⁹ rei memo
riā. Et dicūt ſcti doctores aliq̄ ꝙ locutio angeli cū
virgine durauit ab hora ꝯpletorij vſqꝫ ad mediuꝫ
noctis. Et ſufficit btō luce verborū ſcribere ſubam
Sicut in multis exēplis ſcp̄ture habem⁹ ꝙ illa q̄
longiſſimo tpe ſūt pacta breui pagina ſūt deſcp̄ta
Sicut ſcribit Sap. xviij. Dum quietū ſilētiū tene
rēt oīa. ⁊ nox in ſuo curſu iter hr̄et. op̄s ſermo tuus
exiliēs de celo a regalib⁹ ſedibus venit. Et intelli
git h̄ etiā ad ꝓpoſitū. Dum eīn virgini bn̄dicte oīa
creata ſilerēt. velut cūcta in nocte latētia i ea ſopi
ta erāt. Tunc op̄s ſermo tuus. i. eternū verbū p̄ris
venit. Et h̄ potuit eſſe hora ꝯpletorij. Ad ꝓpoſitū
tn̄ dicit ap̄ls Gal. iiij. Cū venit plenitudo tēporis
Sed diceres circa p̄dicta. q̄re tādiu incarnari
diſtulit. Rn̄dit Tho. pte. iij. q. j. ar. vj. ꝙ h̄ fecit mul
tis rōnibus. Primo ꝓpter diuine iuſticie manife
ſtationē. Nā dei iuſticia vt dicit Aug. nullū malū
ſinit impunitū. Vt igit deus pctm̄ ade puniret: tā
tos clamores ſuſtinuit. ⁊ luctus ⁊ ſuſpiria fieri per
miſit. ⁊ adā cū ſequacib⁹ ſuis tanto tpe expectaret
in limbo. ⁊ exul exiſteret a padiſo vt manifeſtaret p
diuinā iuſticiā nullū pctm̄ dimitti inultū. Scđo ꝓ
pter pcti cognitionē. Nā medicia nō dat infirmis
niſi ſe cog̃ſcāt. mō ipſi p̄mo nō cognouerunt infir
mitatē ſuā. debebāt eīn prius cog̃ſcere ꝙ nō a ſe ſꝫ
mediāte liberatore redimi debebāt. ⁊ ꝙ illi⁹ neceſ
ſario indigerēt. Tercio ꝓpter deſiderij augmētatio
nē. Nā dicit Bern̄. Dilatio rei amate eſt augmēta
tio deſiderij. Et q̄nto diuti⁹ deſideratū denegat. tā
to magis deſideriū augmētat. Prouē. xiij. Spes
q̄ differt affligit aiaꝫ. Idcirco poſt clamores ⁊ ma
gna deſideria ſctōꝝ patrū venire voluit. Exod. iij.
Vidi afflictionē ppl'i mei. ⁊ clamorē ei⁹ audiui. de
ſcendā ⁊ liberabo eū. Quarto ꝓpter bn̄ficij incar
natōis maiorē ꝯmēdationē. q̄ꝛ qđ amplius ⁊ diuti
us differt cū dat p̄cioſius reputat. Et ſic dicit In
no. in ſermone de aduētu dn̄i. Si filius dei ſubito
poſt lapſum hois veniſſꝫ ⁊ eū reduxiſſet. ille vidēs
ſe facile ſanatū incidiſſet in gratitudinis viciū. ⁊ nō
magno medico ſe indiguiſſe crediſſet. Sic ḡ ex
diuturna expectatōe difficultatē ſaluatōis cogno
uit. ḡ ⁊c̄. Quinto ꝓpter ſcp̄ture impletionē. Oſee
xiij. Dieb⁹ multis expectab me. Jō dicit Abacuc.

ij. Apparebit in fine.i.in tpe gr̄e De q̄ pš. Tps mi
ſerēdi eius venit. Et h̄ fuit tp̄s illud q̄ ad annū mē
ſem ⁊ hebdomadā. diē ⁊ horā de q̄.š.audiſtis. Tūc
ḡ miſſus eſt angelus. E ¶ Cur angelus ⁊ nō hō.
R̄ñdet Symon de caſſia. Primo q̄z q̄libet hō fuit
pctōꝛ: ſȝ opus incarnatōis debebat hoiem ſoluere
a pctis.iō magis ꝯgruū fuit mittē angelū q̄ҫ hoieȝ
Scdo q̄z miſſio iſta fuit ꝑpter reuocationem ad re
gnū celoꝝ.idcirco mitti celeſtis ciuis debebat. Ter
cio q̄z ꝑ incarnationē dn̄i etiā angelica ruina repan
da erat.⁊ de cetero pax eſſe int̄ angelos ⁊ hoies In
hui⁹ ḡ figurā tpe natiuitis gaudētes angeli canta
bāt. Glīa in excelſis deo.⁊ in t̄ra pax hominibus.
F ¶ Sed q̄re tm̄ vn⁹ angelus mittebat̄. R̄ñ. ꝑpter
celare diabolo opus incarnatōis ⁊ redēptōis. Di
cit tm̄ Albertus q̄ ſibi ſoli ꝯmiſſum erat q̄ nūciare
verbū deberet.attn̄ cū eo erat magn⁹ angeloꝝ exer
citus q̄ nō ſciuerāt in ſpāli. A ſilī. ſicut vn⁹ angel⁹
nūciauit gaudiū natiuitatis dn̄i paſtoꝛib⁹.venit tm̄
magna multitudo cū eo celeſtis curie. Figuratur
Gen̄.xxiiij. Abrahā miſit vnū.ſ.eleazar ad ꝯducen
dū ſpōſaȝ filio.ille tm̄ multos habuit comites. mō
nō eſt minoꝛis dignitatis incarnatio q̄ҫ natiuitas.
Solus tm̄ gabꝛiel apparuit.⁊ colloquiū cū virgine
habuit.idcirco textus ſpāliter eū noiat. G ¶ Sȝ
di.q̄re gabꝛiel ⁊ nō ali⁹. R̄ñdet Bern̄.ſup miſſus ē
Gabꝛiel fortitudo interp̄tat̄. Nā ꝑ opus incarna
tionis virtus altiſſimi manifeſtat̄.ḡ merito ꝑ forti
tudinē annūciat̄.nā ꝑ h̄ opus fortiſſima vicit. Pri
mo diabolū. Joh.xij. Nūc pnceps mūdi eijciet̄ fo
ras. Scdo mūdū. Joh.xvj. Cōfidite ego vici mun
dū. Tercio oēm intellectū creatū.puto q̄ oēs ange
li nō poſſent cape ſuis itelligētijs vehemētiā incar
natōis quā nob in h̄ ope exhibuit.qđ ꝯpus ange
lus certe ignoꝛauit. Vn̄ interrogat⁹ a virgine quō
fiet iſtud.rn̄dit. Sp̄ūſſctūs ſupueniet in te.q.d. Tu
experieris. Aug. Fide capit̄.rōne ꝯphēdi nō pōt.ſcȝ
quō deitas hūanitati iungit̄. ⁊ deus ⁊ hō de v̄gine
naſcit̄ Aug.ſer.j.de annūciatōe dicit. Eſt ſtupēdū
miraculū excedēs oēm intellectū.q̄ in cherubin ē
terribil̄.in oibus angelis ē incōphēſibilis.cōcept⁹
eſt in aluo v̄ginis. Vn̄ virginē ꝯcipe ⁊ parere ſupe
rat oēm legē nature. Adhuc tm̄ forti⁹ eſt q̄ deus et
hō ab hoie naſci voluit. Ideo Anſ.de ꝯceptu vir
ginali. Quis vltimū pmo ꝯiūgeret niſi dei fortitudo
⁊ ita conglutinauit q̄ nec moꝛte ſoluit̄. Merito ḡ
gabꝛiel.i.fortitudo dei mittit̄. Sequit̄.a deo.ſ.ſine
medio. Ecce ꝓrogatiuū.q̄z nō ē ſeruat⁹ cōis mod⁹
eo q̄ non ꝑ ſupioꝛē reuelationē ſȝ a deo miſſus eſt.
Dioñ.c.vij.celeſtis hierar. Alij cōgueruꝛ ſȝ nō hn̄t
plene.marie latuit eos modus q̄liter totus in p̄re
totus i virgine. In ciuitatē galyle. H ¶ Sed di.
cur nō in iudeā. R̄ñ.q̄z in galylea cohabitabāt gēti
les cū iudeis i ſignū q̄ vtrūq; pplm vellet redimē
Joh.xj. Hic ihs moꝛitur⁹ erat ꝓ gēte ⁊ n̄ tm̄ ꝓ gē
te.ſ.iudaica.ſȝ vt filios dei diſpſos ex varijs gētib⁹
i vnū ꝯgregaret. Eph.ij. Ipe eſt q̄ facit vtraq; vnū.
Cui nomē nazareth.qđ interp̄tat̄ flos.ad ſignificā
dū q̄ ipſe eſſet ille flos de q̄ Cañ.v. Ego flos cāpi.
dic̄ flos cāpi ⁊ n̄ hoꝛti.q̄z flos hoꝛti clauſus ē.ſȝ flos
cāpi oibus aptus eſt. ⁊ ſic xp̄s Math.xj. Venite
ad me oēs. Itē flos gignit̄ ex puriſſimis t̄re hūoꝛi
bus ⁊ caloꝛe ſolis.⁊ ſic xp̄s incarnat⁹ virtute ſpūſ
ſcti ex puriſſimo ſanguīe v̄ginis marie. Itē in ptī
bus trāſmarinis h̄r q̄dā flos q̄ hȝ ſtipitē aſperū.et
v.rubea folia.⁊ ſignificat xp̄m q̄ habuit aſperitatē
crucis.⁊.v.rubea vulnera. Itē cū flos ꝯterit̄ longe
ſpargit odoꝛē.⁊ ſic xp̄s i martariolo cruci ꝯtritus.
Iſte ḡ flos floꝛuit ꝯceptōe,i nazaret.appuit i nati
uitate i bethleē.emarcuit in hirl̄m.floꝛuit int̄ duo
lilia.ſ.angelo annūciāte.v̄gine ꝯſentiēte. Appa-
ruit int̄ duo aialia. Iſa.j. Cognouit bos poſſeſſoꝛē ſuū.
⁊ aſin⁹ p̄ſepe dn̄i ſui. Emarcuit int̄ duos latrones
in cruce.refloꝛuit in reſurrectōe. Sequit̄.ad mariā
v̄ginē ⁊ merito.vt ꝓphetia impleret̄. Iſa.vij. Ecce
v̄go ꝯci.⁊ pa.fi.⁊ Hiere.xxxj. Nouū faciet dn̄s ſu
per terrā.femia circūdabit virū. Vbi dicit Dioñ.
de diuinis no. De oibus nouis h̄ ē maximū nouū
Bern̄. Deū decebat hmōi natiuitas. Et ſi debebat
naſci tūc de v̄gine ⁊ ſi v̄go debebat parere tūc deū
Sic igit̄ miſſus ē ad v̄ginē. Aug. Veniēs creatoꝛ
mūdi ex mūdis viſcerib⁹ in mūdo naſci voluit vt
imūdū mūdū redimeret.ſic dicit Bern̄.ſup miſſus
eſt. Ad v̄ginē carne.ad v̄ginē mēte.ad v̄ginē ꝓfeſ
ſione.ad v̄ginē talē de q̄.j. Choꝛ.vij. Mente ⁊ coꝛ
poꝛe ſanctā.nec nouit̄:nec foꝛtuitu inuētā.ſȝ a ſecu
lo electā.ab altiſſimo p̄cognitā.a ſpūſctō p̄paratā
a p̄triarchis p̄ſignatā.a ꝓphis ꝓmiſſaȝ. Damaſ.li.
iiij.c.viij. Ipſa dei genitrix v̄go ab eťno dei ꝯſilio
p̄uiſa.ipſa ē quā vidit moyſes in rubo ardētē. Ge
deon in vellere. Ezechiel in poꝛta clauſa in domo
dn̄i. Daniel i lapide abſciſo ſine manib⁹. Aaron i
v̄ga ⁊ floꝛe. Scīus Tho.pte.iij.q.xxviij. Merito
agn⁹ dei ſine macula debebat naſci.⁊ ſine pctō de
v̄gine pura. Sequit̄ deſpōſatā viro. Amb. vt inde
ſe tolleret ſcādalū vt puer hr̄et nutriciū.⁊ vt virgo
v̄ginitatis ſue teſtimoniū.cui.ſ.viro nomē erat io
ſeph de domo.i.de familia dauid. I ¶ Tres legi
mus eē viros in ſacra ſcꝛiptura hui⁹ nois. Primus
fuit ꝓcurator egipti q̄ ꝯmēdat̄ ab innocētia. Scdo
ioſeph ab arimathia.q̄ ꝯmēdat̄ a pietate ⁊ miſc̄dia
⁊ a deuotōe eximia poſuit xp̄m de cruce. ⁊ in mo
numētū ſuū collocauit. Terci⁹ fuit vn⁹ ex.lxxij.di
ſcipulis.ille ꝯmēdat̄ a iuſticia.vt h̄r Act.j. Hūc
bi hūc ioſeph figurabāt.oim em̄ v̄tutes iſte ꝑfecte
habuit. Et ſpecificat eū euangeliſta q̄ ſit de domo
dauid.vt ꝑ h̄ deſignet̄ v̄itas ꝓmiſſiōis. Pš.cxxxj
De fructu vētris tui ponā ſup ſedē tuaȝ. K ¶ Et
nomē v̄ginis maria. Iſiđ. Antiq̄s p̄tribus noia im
ponebant̄ ſecreta futuroꝝ ꝯtinētia.a foꝛtioꝛi ergo
v̄gini dei genitrici.q̄ oibus fuit ſanctioꝛ ⁊ in ſtatu
ſublimioꝛ. Vn̄ Chꝛiſ.in ſermone de annūciatiōe.
Nihil erit in glīa reſpectu btē v̄ginis oim p̄cedē
tiū mēoꝛia. Dicit̄ ḡ maria qđ hebꝛaice interp̄tatur
ſtella maris.q̄ nauigātib⁹ viaȝ indicat. Et ſic ipſa
miſit radiū ꝑ quē totū mūdū illuminauit. Grego.
Huic mūdo lumē et̄nū effudit. Bern̄. Sicut nec
radi⁹ minuit ſideris claritatem ſic nec fili⁹ v̄ginis
mr̄is itegritatē. Scdo maria grece ⁊ latine dī ama
rū mare.⁊ ſic ipſa in paſſione. Lu. Tuā ipſi⁹ aiam
gladi⁹ doloꝛ ptran. Tercio ſiriace dī dn̄a.⁊ ſic ipſa
dn̄a angeloꝝ ꝓtegēs nos ab infeſtatōe inimicoꝝ.
Bern̄. Nō em̄ hoſtes viſibiles timēt aciē oꝛdinatā
ſicut demones dei matrē. Amb. Totū collegium

ptãtis maligne ad inuocationẽ noĩs marie. Bernh.
Sicut cera fluit a facie ignis. ſic demões ad inuo-
cationẽ noĩs marie v̾ginis. Et ſic dicit. Nomẽ v̾gi
nis maria. nõ a caſu h̾ nomẽ ꝫ ſpãli inſtinctu ⁊ an-
gelica reuelatõe v̾gini ĩpoſitũ eſt. Et cõuenient h̾
venerabile nomẽ obtinet ex ethimologia. Ipm ei
hꝫ qnqꝫ lr̃as p̾ q̃s ipſi⁹ qn p̾uilegia deſignãt. Et q̃-
libet harũ p̾uilegiũ vnuꝫ ex his qnqꝫ deſig̃t. q̃ ipſa
ſpãlit̾ a deo meruit obtinere. ꝓpter q̃ h̾ nomẽ ſibi
ↄgrue cõuenit. Prima lr̃a hui⁹ ſcũſſimi noĩs ẽ m.
p̾ quã deſignat̾ p̾imũ p̾uilegiũ ꝙ ipſa eſt mr̃ oĩm
ſctõꝝ. q̾ oĩb⁹ ſctitatẽ generauit. Daniel. ix. Veni
et ſctũſſctõꝝ ⁊ vngat̾. Idcirco Bern̾. Laudamus
tuã v̾ginitatẽ ⁊ miramur hũilitatẽ. q̾ nob oĩb⁹ ge
nuiſti ſctitatẽ. Eccli. xxiiij. Ego mr̃ pulcre dilectio
nis ⁊ timoris ⁊ agnitõis ⁊ ſctẽ ſpei. mõ oĩa illa ad
ſctitatẽ p̾tinẽt. Et ſic ei ſpãlr̃ dicere poſſum⁹ illud
Judith. viij. Ora p̾ nob. qm̃ tu mlĩer ſctã es. imo
⁊ oĩm ſctõꝝ mr̃. ¶ Scd̃a lr̃a ẽ a. p̾ quã ſignificatur
ſcd̃m p̾uilegiũ. ſ. ꝙ ẽ aduocata oĩm pctõꝝ. Sic ec-
cleſia noĩat eã. Eya ḡ aduocata nr̃a ⁊c̃. Nota dicit
Iſid̃. Volẽs aduocare ꝓ alio dꝫ hr̃e p̾mo iudicis
amicitiã. et ſic ipſa. q̾ mr̃. Bern̾. Tu mr̃ exulis. tu
mr̃ iudicis. Ipſa in mr̃e ſalomonis figurat̾. cui ſa
lomon. iij. Reg ij. Pete a me q̃d vis. nõ ẽ phas vt
auertã faciẽ meã a te. Bern̾. i ſer. de natiuitate. Cũ
corã tremẽdo iudice aſſiſtim⁹ q̃ vibrat gladiuꝫ ire
ſue ſup nos. ⁊ q̃s auertat irã ſuã niſi maria. p̾ quaꝫ
ſuſcipim⁹ in r̃is miſc̃diam. q̃re exẽplũ in diſcipl̾o
ſermõe vltimo de iuuene depaupato. Nõ mirũ ſi
apud deũ potẽs ẽ. Dicit em̃ b. Anſ̾. Mira res. oĩs
creatura a deo creata ẽ. de⁹ oĩa creauit ꝫ maria eũ
generauit. Et ſic merito hꝫ amicitiã. Scd̃o dꝫ hr̃e
pietatis clemẽtiã. ⁊ ſic maria. Vñ Ber. in ſer. q̃ in
cipit. Magnũ ſignũ apparuit ĩ celo. Quid ad ma
riã trepidat accedere hũana fragilitas. nihil auſte-
rũ. nihil terribile in ea. ꝫ tota ſuauis ⁊ mitis. Nõ di
cit Aug. in li. retractationũ. Scio me p̾ire nõ poſ-
ſe p̾ pietate marie. Sic ḡ poſſum⁹ dicere ei illd̾. iij.
Reg. ij. q̃d dixit Adonias ad matrẽ reg̾ ſalomõis
Pro nob loq̃re regi. q̾ in te ẽ pietas. ⁊ miſc̃die cle
mentia. neqꝫ tibi q̃cq̃ꝫ denegare poterit. Tercio dꝫ
ꝓponere rei indigẽtiã. ⁊ ſic maria. Vñ bern̾. Apõ
filiũ ſuũ inducit illud euãgelicũ. Memẽto filij v̾bi
tui in q̃ pctõrib⁹ ſpem venie tribuiſti. nõ ẽ op⁹ valẽ
tib⁹ medic⁹ ꝫ male hñtib⁹. Nõ veni vocare iuſtos
ꝫ pctõres. Ipſa ẽ mulier de q̃. ij. Reg. xiiij. q̃ aduo-
cauit ꝓ abſalone apud dauid allegãs generalẽ in-
firmitatẽ dicẽs. Oẽs morimur ⁊ q̃ſi aq̃ dilabimur
in terra. Caſſi. in q̃dã ep̾la Tu patrona hũani gñis
tu afflictis ↄſolatio. tu infirmis medicina ſingula
ris. q̃s tuo nõ indiget iuuamie cũ peccare cõe ſit. ḡ
ſcd̃o ẽ aduocata oĩm pctõꝝ. ¶ Tercia lr̃a ẽ r. p̾ quã
ſignificat̾ terciũ p̾uilegiũ ſiue tercia gr̃a marie col
lata ꝙ ipſa ẽ regula oĩm moꝝ ⁊ v̾tutũ. Et p̾mo pu
ritatis. q̾ dicit Anſ̾. Ea puritate nitebat q̃ maior
ſub deo intelligi neq̃t. Oꝫ aũt puritas virtus ſit. ⁊
nos acceptos deo reddit: dĩ Prouer. xxij. Qui di
ligit mundiciã cordis habebit amicũ regẽ. ⁊ Sap.
vj. Incorruptio ꝓximũ facit deo. Ps. xvij. ſm̃ pu
ritatẽ manuũ mearũ retribuet mihi. Ipſa etiã ſpe
cialit̾ eſt regula hũilitatis. imo ⁊ mgr̃a. Lu. j. Ecce
ancilla dñi. Nõ potuit eã amplius extollere ange-
lus. q̾ dei matrẽ futurã eã p̾dixit. ⁊ ipſe dixit ſe an
cillã p̾ſonã ſeruilẽ ⁊ hũilẽ. o mira hũilitas. Hec eſt
v̾tus illa quã ipe ſaluator docuit diſcipulos dicẽs
Math. xj. Diſcite a me q̾ mitis ſum ⁊ hũilis cor-
de. Ipſa etiã ẽ regula charitatis. Vñ Amb. Sicut
ferrũ in ignẽ miſſum totũ fit igneũ. ⁊ ſic ipſa chari-
tate dei ⁊ ꝓximi tota fuit ignea. i. charitate plena.
Et ſic excellẽter in ſe oẽs virtutes habuit. ꝙ verifi-
cari poterat d̾ ea illud Judith. xj. Nõ eſt talis mu
lier ſup terrã. ſ. decore v̾tutũ. Ber. Ipſa dignũ dei
habitaculũ oĩbus v̾tutib⁹ plenũ. Non mirũ ſi fue
rit regula moꝝ. Amb. in lib. de v̾ginitate. Talis fu
it vita marie vt ei⁹ ſoli⁹ vita eẽt oĩm regula ⁊ diſci
plina. ¶ Quarta lr̃a hui⁹ noĩs eſt i. p̾ hãc q̃rtum ſi
gnificat̾ p̾uilegiũ q̃ ipſa dici meret̾ interfectrix oĩm
vicioꝝ. Vñ Bern̾. ſup miſſus ẽ. Sicut diabolus p̾
mulierẽ hũanũ genus p̾didit. ſic dñs p̾ mulierẽ re
pauit. Sic dicit Maxim⁹ in ſermõe. Sicut eua no
cuit p̾ ſtulticiã. ſic maria ꝓfuit p̾ prudẽtiã Eua dã
nauit p̾ ſupbiã. maria ſaluauit p̾ hũilitatẽ. Ipſa fu
it de q̃ canit eccl̃ia. Mortẽ quã femĩa intulit femi-
na fugauit. Ipſa fuit illa de q̃ Gen̾. iij. ex p̾te diabo
li dĩ. Inimiciciã ponã int̾ te ⁊ mulierẽ. ⁊ ſbdit. Ip
ſa ↄteret caput tuũ. ¶ Quinta lr̃a ⁊ vltima ẽ a. p̾ il
lã ſignificat̾ q̃ntũ p̾uilegiũ q̃ ipſa ſpãlit̾ dici meru
it armonia. ſ. ſpũſſcti donoꝝ. Aug. tractãs illud ꝓ
uer. ix. Sapiã edificauit ſibi domũ. excidit colum-
nas ſeptẽ. dicit. Domũ edificauit. i. corꝰ v̾ginale ſpi
rituſſcti donis plenũ. Nã alij ſcti habuerũt gratiã
cũ mẽſura. ipſa fontẽ oĩm gratiarũ. ſic ꝙ in ea im-
pleri potuit illud Prouer. vl. Multe filie regũ cõ
gregauerũt diuitias. tu ſola ſupgreſſa es vniuerſas
Bern̾. Ipſa exceſſit fidẽ p̾triarcharũ. ꝓphaꝝ ſpem.
apoſtolorum charitatem: conſtantiam martyrum
caſtitatem virginum. Aug. in ſer. de aſſumptione.
Quid digni⁹ hac v̾gine cui nullus ſctõꝝ poterit
ↄpari. Hiero. ſilr̃ in ſer. de aſſumptõe. Sicut in cõ
patõe dei nullus bon⁹. ita in ↄpatõe marie nulla ẽ
p̾fectior v̾tutib⁹. Merito igit̾ maria dĩ mr̃ omniũ
ſctõꝝ. aduocata oĩm pctõꝝ. regula morum. interfe
ctrix vicioꝝ. armonia ſpũſſcti donoꝝ. ¶ Ex ſupra
dictis ḡ ↄcludit̾ noua legatio diuine maieſtat̾. no
uaqꝫ ⁊ inaudita. Nã lꝫ multe legatões fuerũt p̾
oracula ꝓphaꝝ ⁊c̃. illa tñ fuit omibus excellẽtior.
Primo ex p̾te nũcij. q̾ fuit nũci⁹ de ſupioribus ve
niẽs de his q̃ aſtãt añ faciẽ dei. Luc. j. Scd̃o ex p̾te
mittẽtis. q̾ imediate miſſus a deo. a ↄcilio totius
ſctẽ trinitatis. Tercio ex p̾te p̾ſone ad quã mittit̾. h̾
fuit v̾go maria oĩ laude digniſſima. Quarto ex p̾-
te cauſe. ⁊ h̾ fuit maxima. q̾ nr̃e ſalutis redẽptio.
vt infra clarius patebit. Et h̾ q̃tũ ad p̾imũ. Dixi
ſcd̃o ſubiungit̾ ꝓmpta executio angelice dignita-
tis. de q̃ ſubdit. Et ingreſſus ad eam angelus dixit
Aue gr̃a plena dñs tecũ bñdicta tu in mulieribus
Poſtillã quere in theſauro antiq̃ circa hodiernaꝫ
feſtiuitatẽ vel latius circa ſermões Bern̾. ſup miſ-
ſus eſt. ¶ Ad ꝓpoſitũ tñ añ lectiõis executõeꝫ
angelus reuerẽdiſſimã formauit ſalutationẽ in q̃
virginẽ glorioſam ex q̃tuor principalr̃ cõmẽdauit.
Primo a vite innocẽtia. ⁊ h̾ tangit̾ cũ dĩ Aue idẽ
ſine ve. ſ. pudoris. laboris ⁊ doloris. Gen̾. iij. Mul

(De nomine Maria interpretacio)

multiplicabo erūnas tuas ⁊ ꝯcept⁹ tuos.in dolorē pa
ries filios tuos.Bern̄.Ipſa ſine corruptōe fecūda
ſine grauamine grauida.et ſine dolore puerpera.
Sed vn̄ h.q2 dicit Bern̄.Propꝛiū delictū nō hūit
ab alieno lōge inocēs fuit.Et ſic ꝑ ꝯn̄s nec tal' ma-
ledictio eue in ea locū hr̄e potuit.Merito dixit ei.
Aue.i.ſine ve.Reuera ipſa fuit ſine ve culpe.ſine
ve miſerie.ſine ve gehēne.q̄re in theſauro antiquo
¶ Scd̄o ipſā ꝯmēdauit a gr̄e ſupeffluētia.cū dixit
gr̄a plena.Vbi nota duplex ē gr̄a.Pria ē gr̄a gra
tū faciēs q̄ dr̄ charitas infuſa.ſine q̄ nemo eſt acce
ptus deo.⁊ q̄ int̄ oīa dona a deo creata ē excellētiſ
ſimū donū.vt dicit Aug.De illa ꝑncipalr̄ loquit̄
angelus.Ber.Ita copioſe ē ei collata gr̄a q̄ oēm vi
tā ſuā cuſtodiuit ab oī culpa veniali ⁊ mortali.Iō
Aug.dicit.Quid digni⁹ hac ꝟgine q̄ trāſcēdit me
rita oim mortaliū.etiā ⁊ angeloꝝ.Alie ſūt gr̄e gra
tis date.q̄ lꝫ oīb⁹ hoibus a deo gratis dant̄.non tn̄
hoiem ſm̄ ſe gratificant oēs ſil' nec aliq̄ earū.ſꝫ ad
multa alia ordinant̄.Tūc hmōi gr̄e pn̄t dici oēs ꝟ
tutes alie a charitate.Maria ḡ nōſolū habuit do-
nū gr̄e ꝑncipalis gratū faciētiſ.ſꝫ etiā plenitudinē
gr̄aꝝ gratis datarū.De q̄ Hiero.in ſermōe de aſſū
ptōe ſi inq̄t.Si diligent̄ attēdis nil ē ꝟtutis qd̄ nō
reſplēdeat in ꝟgine maria.Vn̄ ipſa fuit hūilima
Ber.Si maria hūil' nō fuiſſꝫ ſpūſſctūs ſup eā nō q̄
euiſſet nec eā ipꝑgnaſſet.Iſa.lvi.Sup quē reqeſcet
ſpūs me⁹ niſi ſup q̄etū ⁊ hūilē.Itē fuit caſtiſſima.
Vn̄ Ber.Tāte fuit puritat' q̄ nec āgelica puritas
auſa ē ei ſe ꝯpare.Idē.Nec aſtra mūda ſt i ꝯſpectu
ei⁹.Tāta mūdicia o maria de⁹ carnē tuā mūdauit
vt ēt ſue diue puritati eā ꝯglutinare n̄ deſpexit.Itē
fuit mitiſſima.Bern̄.Nihil auſterū.nihil terribile
in ea.tota ſuauis ⁊ mit'.Itē fuit miſericordiſſima
Vn̄ Ignacius.Maria oim operū pietatis vnicui
q̄ aliq̄d miſtrat.miſeris ⁊ afflictis ē coaflicta.Et h
miſcōia nō eſt in btitudine diminuta ſꝫ ꝑfecta.Sic
igit̄ merito a gr̄e ſupeffluētia ꝯmendat̄.¶ Tercio
ꝯmēdauit eā angelus in ſalutatōe ſua a diuina aſ-
ſiſtētia:cū dixit.dn̄s tecū.Bern̄.Licet cū oīb⁹ ſctis
ſit dn̄s.tn̄ ſingularit̄ ⁊ ſingulari ꝓrogatiua ē cū ma
ria.vt lꝫ dr̄ Ioh.xiiij.Si q̄s diligit me ad eū venie
mus ⁊ māſionē apud eū faciem⁹.tn̄ cū illa excellē
tiſſime ⁊ ſingulariſſime.Vn̄ exponēs ſupradicta
ꝟba Bern̄.dicit.Dn̄s tecū.pr̄ te obūbrās vt tantū
ſplēdorē filij tui poſſes ſuſtinere.tecū filius vt ſibi
ſeruet vterū tuū.⁊ tibi ſeruet virginitatis ſignacu
lū.Tecū ſpūſſctūs.cui⁹ ꝟtute ꝯcipis ſctificās te vt
ſola digna eſſes filiuꝫ dei portare.Et ſic tota trini-
tas fuit cū maria vt corpus mūdaret.vitā ſctifica-
ret ⁊ aiam fecūdaret.Aug.Dn̄s tecū manet.tecuꝫ
ꝑſeuerat.a te nūq̄ꝫ recedet.Hugo de ſctō vic.in ſer
mone de annūciatōe.Dn̄s tecū in caſtitatis voto.
tecū in prudēti ꝯcilio.tecū i vtero.tecū i ꝯſcie ſecre
to.tecū in ore ope ⁊ corde.tecū vbiq̄ꝫ.age ſecure q̄d
vis.Hiero.Iā cū ꝟgine erat q̄ ad ꝟginē mittebat.
Dn̄s vbiq̄ꝫ ꝑ eſſentiā.in celis ꝑ apparētiā.in ange
lis ꝑ ꝑſidentiā.in ſctis ꝑ gratiā.in aſſumpta hūani
tate ꝑ vnionē.ſꝫ in ꝟgine ꝑ toti⁹ deitatis pn̄tiam ⁊
corꝑalē exiſtētiā.merito potuit dicere.dn̄s tecum.
¶ Sed di.q̄re nō poti⁹ dixit.dn̄s in te.Rn̄detur q̄ nō
tm̄ cū ea fuit ꝑ inhabitationē ſꝫ etiā ꝑ coꝑationem.

Hoc ḡ ſignificare volens dixit:dn̄s tecū.¶ Quar
to eā ꝯmēdauit a feminea refulgentia:ibi.bn̄dicta
tu i mulierib⁹.i.ſup oēs mlieres.Reuera nō ſolū
ſup oēs mulieres ſꝫ ⁊ ſup oēs viros poſt xp̄m.nec
ſolū ſup oēs viros ſꝫ ⁊ ſup oēs āgelos.⁊ vniuerſalr̄
ſup oēm creaturā aliā a xp̄i hūanitate.eo q̄ a ꝟbo
aſſumpta ē.Iō Anſ.O bn̄dicta ⁊ ſupbn̄dicta ꝑ te
bn̄dicit̄ oīs creatura.Aliq̄ mulieres ſūt bn̄dicte q2
ꝟgines.ſꝫ nō ſunt fecūde.Aliq̄ vo ſūt fecūde ſꝫ nō
ꝟgines.Petrus rauen̄.in ſer.q̄daꝫ ſup miſſus eſt.
ſilr̄ Bern̄.Maria ꝟgo int̄ mulieres ē bn̄dicta.q̄a
dec⁹ poſſedit virginitatis.pudorē ⁊ dignitatē ꝑtu-
lit mr̄is.O vere bn̄dicta q̄ celo fuit maior.terra for
tior.orbe latior.Deū eni quē mūdus nō capit ſola
ſuſcepit.⁊ portauit eū q̄ portat orbē.ſuū genuit ge
nitorē.nutriuit oim viuētiū nutritorē.Hiero.i ſer
mone de aſſumptōe.Talib⁹ oppignorare decebat
ꝟginē munerib⁹ vt eſſet gr̄a plena.Et iō dr̄.dn̄s te
cū.bn̄dicta tu i mulierib⁹.q̄ dediſti celis et angelis
terris ⁊ hoibus deū.fidē gentib⁹.⁊ finē vicijs.vite
ordinē.morib⁹ diſciplinā.vt oēs hoies ſurgētes in
gr̄arūactiōe dicere hn̄t illud ps̄.lxxxiiij.Bn̄dixiſti
dn̄e terrā tuā.auertiſti captiuitatē iacob.i.ꝑ ſingu-
larē bn̄dictionē mr̄is.¶ Quintū volum⁹ addere.
⁊ eā cū Elizabeth ꝯmēdare a dignitatis ſue excellē
tia.q2 hodie mr̄ dei effecta merito ſupextollēda et
ſūme ꝯmēdāda.Sed q̄d dicam de ei⁹ excellētia.⁊
quō valeā eā digne ꝯmēdare.Ex q̄ eni mr̄ dei ē.ſic
deū null⁹ ſufficit nec digne laudare ꝑt:ſic nec ma-
trē.De q̄ petrus damiani.Qualr̄ eā laudare pote
rit mūdan⁹ hō ꝑ trāſitoriū ꝟbū q̄ de ſe ꝟbū ꝓtulit
qd̄ manet ineternū.Aug.i q̄dā ſer.de btā virgine
Si oim nr̄m mēbra ꝟterent̄ in linguas.nullus eā
digne laudare ſufficeret.altior ē celo de q̄ loq̄mur
ꝓfūdior inferno ⁊c̄.Hec ſola ē q̄ mr̄ ⁊ ſpōſa voca-
ri meruit.q̄ eni ꝟgo tā ſctā quā dignaret̄ ſupuenire
ſpūſſctūs.q̄ tā ſpecioſa quā de⁹ eligeret ſibi ſpōſaꝫ
⁊ filio ſuo i matrē.O q̄ tā caſta vt eēt ꝟgo i partu ⁊
poſt partū.O q̄d dicā paup ingenio.o q̄d dicā:q̄c-
q̄d dico minor laus ē q̄ꝫ tua dignitas req̄rit.O q̄d
dicā dei genitrix cū nō ſufficit lingua carnis tuas
enarrare ꝟtutes.Eccl'.xliij.Exaltate eā q̄ntū pote
ſtis q2 maior ē oī laude.Ipa ē ō q̄ Ber.q̄ toti⁹ mū
di obtinuit ipetrādo ſalutē.Cui ſpālr̄ ꝓ toto gene
re hūano dictū eſt.Ne timeas maria inueniſti eni
gratiā apud dn̄m.Quis ḡ o btā mr̄ miſcōie valeat
inueſtigare tuā lōgitudinē.latitudinē.altitudinē ⁊
ꝓfunditatē.longitudo tua vſq̄ꝫ ad diē nouiſſimuꝫ
ſubuenit vniuerſ' inuocātib⁹ te.latitudo tua replet
orbē terraꝝ.altitudo ſupne ciuitat' meruit ꝑ te recu
ꝑationē.ꝓfunditas ſedētib⁹ i tenebris ⁊ in vmbra
mortis obtinuit redeptōꝫ.Hoc ḡ q̄ ad angelicā ſa-
lutationē.Reliq̄ vtō.dixi q̄re in theſauro antiquo
Recurram⁹ ḡ oēs ad matrē gr̄e ipſā q̄ntuꝫ poſſu-
mus laudib⁹ ⁊ ꝑconijs extollēdo.vt ei⁹ inuēto ſuf
fragio poſſim⁹ obtinere gratiā oipotentis dei in h
ſeculo.⁊ in futuro fieri ꝑticipes et̄ne glorie Amen

¶ Sermo lxxi. ¶ Ad idem.

Ingreſſus angelus ad

eam dixit.Aue gratia plena dominus te
cum.Luce primo.¶ Introductio.

Vidẽmus gaudium ořři dum tribulatis nuncia
tur liberatio de anguſtijs. Spũalr. hũanũ genus
ante incarnatõeʒ xp̄i erat i maximis tribulatõibꝰ
ſic ꝙ potuit ꝯq̃ri illud Dan. xiij. Anguſtie ſunt mi
hi vndiqꝫ. Reuera vndiqꝫ. Nã ꝑmo erat ariduʒ ex
ꝑte defectꝰ hũoris.i.carẽte grẽ.ps.cxlij. Aia mea ſic
tra ſine aq̃ tibi. Jdõ Jſa.xlv. Rorate celi deſup et
nubes pluãt iuſtuʒ. Jſta ariditas figurat̃.iij. Reg.
xvij.tribꝰ annis ⁊ ſex menſibꝰ nõ fuit ros neqꝫ plu
uia. Et ſic tẽpore nature culpe ⁊ legis ſcripte:i his
tribꝰ ãnis nõ fuit ros ſalutis ⁊ pluuia bñdictõis vſ
qꝫ ad ſextũ menſeʒ quarti ãni.i.tẽpore grẽ.de q̃ ps.
lxxxiiij. Dñs dabit benignitatẽ ⁊ tra nr̃a dabit fru
ctuʒ ſuũ. Secũdo homo erat famelicus Amos.v
Mittã famẽ ſup terram. Non famẽ panis:ſed fa
mem audiẽdi verbũ dei.i. filij dei. vel famẽ viden
di.i.faciem dei.quia nihil ſatiat hominẽ niſi dei vi
ſio. Hac erat primus homo priuatus ⁊ totum ge
nus humanũ. Sʒ hodie venit ſemẽ de celo ſemia
tum i terrã bñdictã.i.in vterũ ꝟginis bñdicte. Ps.
lxxxiiij. Bñdixiſti domīe terrã tuã. Figurat̃ Nu
me.xj.cum deſcẽderet nocte ſup caſtra ros:deſcen
debat parit̃ ⁊ manna.ps. Panẽ celi dedit eis. Ter
tio homo erat infirmus Jſa.j. Omne caput lãgui
dum:⁊ omne cor merẽs. Hodie venit ille q̃ ſe me
dicum corpoꝝ ⁊ aiaꝝ oſtẽdit. Et ꝙ xp̄s languidos
ſe veniſſe teſtat̃ Math.ix. Non ẽ opus valẽtibus
medicus:ſʒ male habẽtibꝰ.non veni vocare iuſtos
ſʒ pctõres ad pniam. Augus. Sanguis eni medici
factus eſt medicina freneticoꝝ.qꝛ ſuo ſanguie cu
rauit nos a lãguore aie Jſa.lxj. Spũs dñi ſup me
eo ꝙ vnxit me:vt mederer ꝯtritos corde. Quar
to homo erat captiuꝰ Prouer.v. Funibꝰ peccato
ruʒ quiſqꝫ ꝯſtringit̃. Sap.xvij. Una cathena ꝯ
ſtringit oĩes. Hodie venit q̃ captiuos liberat. Et
Jſa.lxj. Miſit me vt ꝑdicarẽ captiuis indulgẽtiã.
Propter qđ ipſe ſaluator dixit Joh.viij. Si filius
vos liberauerit veri liberi eritis. Quinto hõ erat i
aia mortuus Gen.ij. De ligno ſciẽtie boni ⁊ mali
ne comedes.i quacũqꝫ hora comederis morte mo
rieris. Roma.v. Regnauit mors ab adã. Sʒ hodie
nũciata ⁊ miſſa eſt vita.j.Coꝝ.xv. Sicut in adam
oẽs moriunt̃:ita ⁊ i xp̄o oẽs viuificabunt̃. Figura
tur Gen.ij. Poſuit dñs lignũ vite i medio paradi
ſi.i.filiũ in vtero ꝟginis bñdicte:ꝑ quẽ vita ⁊ ſalus
credẽtibꝰ illuxit Jo.x. Ego veni vt vitã habeãt:et
abũdãtiꝰ habeãt. Jdcirco.iiij. Reg.vij. Hec ẽ dies
bõi nũcij.ſi tacuerimꝰ ſceleris arguemur. Hec aũt
salꝰ icepit cũ angelꝰ igreſſꝰ ad ꝟginẽ venit.de q̃ the
ma. ¶ In ꝟbis ꝑmiſſis duo tãgunt̃. Pmõ appari
tio angelice claritatis:ibi.igreſſꝰ angelꝰ. Scdõ ſa
lutatio virginee dignitatis ibi. Aue grã plena. De
ꝑmo dic. Jngreſſus angelꝰ.i.mẽſe ſexto poſt ꝯce
ptõeʒ Johis baptiſte:q̃ fuit ꝯceptꝰ i fine ſeptẽbris.
ſaluator ꝟo i martio.xxv.die mẽſis eiuſdẽ. Sʒ q̃re
i iſto mẽſe ⁊ nõ i alio:alibi repies. ¶ Jdõ iſte
mẽſis pre alijs eſt ꝑuilegiatꝰ. Pmõ qꝛ i eo mũdꝰ
ẽ creatꝰ.idcirco iudei hñt eũ ꝓ ꝑmo mẽſe anni:⁊ i
cipiũt annũ ab eodẽ Exo.xij. Jſte mẽſis ſit vobis
principiuʒ menſiũ. Secũdo quia populus iſraeli
ticus i eo ẽ liberatꝰ Exod.xiij. Egredimini mẽſe no
uoꝝ frugum. Licʒ nõ ſint fruges formate:tamẽ in
celeſti paradiſo formate erãt noue fruges. Tertio
mẽſis ille ꝑuilegiatꝰ ẽ:eo ꝙ mũdus i ipo eſt redẽ
ptus:licʒ hñ ꝯtingit ſolẽnitatẽ paſſiõis in aprili ce
lebrari. Jſto ḡ mẽſe.i.marcio die ⁊ hora vt.d.i ꝓce
dẽti ſmõe:ingreſſus ẽ angelꝰ. Sctũs Tho.pte.iij
q.iij.arti.ij. Aſſũpto corꝑe i forma hois. Aug. Fa
cie rutilãs:veſte choruſcãs. Bern.ſup Miſſus eſt:
⁊ ſctũs Tho. Merito in forma homis.quia debe
dem ãnũciare incarnãdum ⁊ hoies redimẽdum.
Jdõ ⁊ oẽs angelice apparitões i veteri teſtamẽto
ordinant̃ ad illã.qꝛ xp̄m i carne naſciturũ oñderũt
Ad eã.i.ſolã. Frãciſcus maronis. Virgo a iuuen
tute lrãs didicit:⁊ legebat illud Jſa.vij. Ecce ꝟgo
ꝯcipiet. Cepit deſiderare ſi fieri poſſʒ ꝙ eẽt illius
ꝟginis ancilla.⁊ occupauit ſe cuʒ defectibꝰ hũanis
generis.⁊ deniqꝫ dedit ſe i oꝛõnẽ:vt cito oĩpotens
pr̃ vellet oñdẽ ieffabilẽ miſcõiaʒ ſuã hũano generi
⁊ ꝑ filiũ ſuũ vnigenitũ illud redimere.⁊ ꝑ oꝛõnẽ ve
nit i ꝯtẽplatiõnẽ. Sola ḡ deo dedita flexis genibꝰ.
eleuatis oculis.maxillis lachrymis ꝓfuſis.vt im
pleret̃ illud Sap.xviij. Cũ ſilentiũ eẽt.i.duʒ ꝟgini
oĩa creata ſilerẽt velut i nocte i ea cũcta latẽtia ſo
pita eẽnt. Sic ḡ ſpũalr deo vnita igreſſus ẽ angelꝰ
oſtio clauſo. Bern. vt mõſtraret ſe angelũ ⁊ nõ ho
minẽ. Et dic Ber.ꝙ hec apparitio angelica fuit ni
mis inſolita. qꝛ i forma hois cũ ingẽti lumie. Dñs
dic. Credẽdũ eſt ꝙ Maria mlr̃otiẽs vidit angelos
ſʒ nunqꝫ i tãta claritate. ¶ Nota ꝙ q̃ndã ange
lus maior erat hõie i tribꝰ ꝑncipalr. Pmõ i digni
tate.qꝛ ſpũs.ps.ciij. Qui facis ãgelos tuos ſpũs.
Sʒ hõ t̃renꝰ Gen.xviij. Quid loq̃r ad dñm cũ ſim
puluis ⁊ cinis: Scdõ i familiaritate Math.xviij.
Angeli eoꝝ ſemꝑ vidẽt faciẽ pr̃is q̃ in celis ẽ. Ter
tio i grẽ vbertate.qꝛ angelꝰ i ſplẽdore:hõ in obſcu
ritate.j.Coꝝ.xiij. Videmꝰ nũc ꝑ ſpeculũ in enig
mate. Maria ꝟo exceſſit angelos i his tribꝰ. Pri
mo i dignitate. qꝛ electa mr̃ dei:⁊ dña angeloꝝ.iõ
canit eccl̃ia. Aue regina celoꝝ. Scdõ i familiarita
te.xp̄s hoc dixit ei angelꝰ.dñs tecũ.q.d.alit̃ ꝙ̃ me
cum. Tertio i grẽ vbertate.qꝛ fontẽ graꝝ generare
meruit. Jdcirco angelꝰ hoc ꝓcognoſcẽs cum oĩ re
uerẽtiali honore quo potuit ad eam ingreſſus ẽ.⁊
ſalutauit eam dicens. Aue grã plena. Dicit Aue.
¶ ¶ Sup quo dic Petrus grecꝰ. Cõtra vocem
mulieris ꝑme qꝛ erat cã oĩs ve:dixit Aue. Primo
Eua corruit ꝑ ſtulticiã.qꝛ credidit ſerpẽti:⁊ ſic fuit
ſeducta in ꝑuaricatiõnẽ. ſʒ Maria inſtructa ꝑ ſapi
entiã prudẽtiſſime diſſerens cũ angelo. Scdõ eua
cecidit ꝑ ſupbiã cũ deitatẽ petijt. ſʒ maria exaltata
eſt ꝑ hũilitateʒ dũ ancilla eſſe voluit:dicens. Ecce
ancilla dñi. Tertio eua ꝑuaricata eſt ꝑ iobediẽtiã
trãſgrediẽs dei mãdatũ. ſʒ maria ꝑfecta ẽ ꝑ obediẽ
tiã ꝑbendo ꝯſenſuʒ. Quarto ſicut eua peccauit ꝑ
fiduciã credens verbis ſerpentis.idõ maria meru
it nobis ſalutem credens verbis angelicis. Quin
to eua ꝑ fructus ligni comeſtiõnẽ intulit mortem
Eccli.xxv. A muliere initiũ pcti:⁊ ꝑ illã oẽs mori
mur. Sʒ maria attulit fructũ vite Jo.xj. Ego ſum
reſurrectio ⁊ vita. Eua duxit nos de paradiſo i exi
lium. Maria leuat nos de exilio i celũ. Per euaʒ
maledictio:ꝑ mariã omnibꝰ nobis venit ſalꝰ ⁊ bñ
dictio. Jdcirco ꝟbũ maledictõis vertit̃ in verbum

bñdictōis ⁊ initiū ſue ſalutatōis Aue. Hic tangit
ſecundū ꝑncipale huiꝰ ſmonis: vbi dixi inuit ſalu
tatio v̾ginee dignitatis: dicēdo. Aue grā plena.
¶ Ubi nota ꝙ ſolēt mulieres i mōo affectare
ꝑncipalr̄ qnqꝫ. Pͥo pulcritudinē. Scōo diuitiaꝝ
vbertatē. Tertio ſpōſuꝫ laudabilē. Quarto famē
celebrē. Quīto ꝓlē nobilē. Oia hec angelꝰ ꝯphen
dit i ſalutatōe. ¶ Primo pulcritudinē. Uñ lꝫ cor
porali pulcritudine notabilr̄ eēt adornata: de illa
tn̄ ipa parū curauit: ſciēs illud Prouer. xxxi. Fal
lax grā ⁊ vana ē pulcritudo. Pulcritudine v̾o ſpi
rituali maxie fulgebat. Uñ pulcritudo corꝑalr̄ mu
lieris ꝯſiſtit i hoc qn̄ in ſe ē pulcra. Et ſic btā virgo
Cant. iiij. Tota pulcra es ami. m. Reuera pulcra:
pulcritudine ſpūali. Hoc tāgēs angelꝰ dixit Aue.
id ē ſine ve. ſ. originalis ⁊ actualis pcti. qꝛ ſcriptu
ra illa locū i ea hr̄e ꝑt q̄ ſcribit Ezech. xxxi. Omē li
gnū paradiſi nō eſt aſſilatū ei. Et pulcritudinē eiꝰ
miratr̄ Anſel. Ea puritate nitebat ⁊c̄. Scōa pulcri
tudo ꝯſiſtit i ꝯpoſitōe moꝝ. de qua Sap. iiij. O ꝙ̄
pulcra es caſta generatio cuꝫ charitate. i. moꝝ ve
nuſtate. Iſtaꝫ pulcritudinē ipa excellēter habuit.
Uñ de ipa dr̄ Cañ. vij. Q̄ pulcri ſunt greſſus tui i
calciamētis filia ꝑncipis. Greſſus ſunt v̾tutes aie
Calciamēta greſſuū ſunt opa v̾tutū. De pulcritu
dine moꝝ eiꝰ dic̄ Amb. Nil in Maria toruū i ocu
lis. nihil i verbis ꝓcax. i actu nihil verecūdū. nō i
ceſſus ſolutior. nō vox petulātior. Hiero. Si ma
riā dei matrē inſpicias. nihil v̾tutis. nihil ſpecioſi
oſitatis cādoris glīe qd̄ in ea nō ſplēdeat. Tertia
eſt pulcritudo celeſtis. de q̄ Iſa. xxxij. Sedebit po
pulꝰ meꝰ i pulcritudine pacis. Nūc poſſidet hanc
pulcritudinā q̄ totū mūdū illuminauit. Ber. Ma
rie pñtia totꝰ illumiatr̄ orbis. Et etiā ſupna ciuitas
v̾ginee lāpadis ē illuſtrata fulgoribꝰ. ps. lxxxviij.
Thronꝰ eius ſicut ſol i ꝯſpectu meo ſp. Quarta ē
pulcritudo diuitatis. Hiere. xxxj. Bñdicat tibi de
us pulcritudo pacis. Iſtā ipa habuit ⁊ hodie ꝯce
pit. Quapropt̄ dic̄ ps. Cōcupiuit rex decorē tuuꝫ
Amb. i li. de v̾gitate. Quid nobiliꝰ mr̄e dei ⁊ ſplē
didiꝰ illa quā ſplēdor elegit: Tā ſplēdida ē ꝙ Salo
mon i ſpū ſplēdorē eiꝰ admirās dic̄ Cant. vj. Que
ē iſta q̄ ꝓgredit̄ q̄ſi aurora. pulcra vt luna. electa vt
ſol. Ecce pulcra. Sic nos ſi volumꝰ eā digne ſalu
tare cū angelo: videamꝰ ꝑ̄ de pulcritudine ſpūali.
qꝛ dr̄ Eccli. xv. Nō eſt ſpecioſa laus in ore pctōris
Als dicere poſſet nobis illud Iſa. xxix. Hic ppl̄s
labijs me honorat. Hiere. iiij. Laua a malicia cor
tuū hirl̄m. nā habes os pulcrū ⁊ cor falſuꝫ. Scōo
debemꝰ hr̄e moralē pulcritudinē Mat. v. Luceat
lux vr̄a co. ho. Greg. ⁊ hr̄. xj. q. iij. int̄ cet̄a. dic̄. Int̄
cetera ꝯſcia nobis neceſſaria ē. fama autē ꝓximis.
Idcirco Ro. xij. Prouidentes bona non tm̄ corā
deo: ſꝫ ⁊ corā oibꝰ hoibꝰ. Et tūc ꝑ eiꝰ merita dat̄ no
bis claritas diuina ⁊ celeſtis. ¶ Scōo optāt mulie
res diuitiaꝝ vbertates. Ipa tn̄ nō curauit de diui
tijs tpalibꝰ: ſciēs illud Eccli. viij. Multos ꝑdidit
aurū ⁊ argētū. Et ut dr̄ Prouer. xj. Nō ꝓſunt diui
tie i die vltōis. Ideo optauit diuitias grē. ⁊ has at
tulit angelꝰ: ſeu ipam eas hr̄e demōſtrauit i eo ꝙ
dixit. grā plena. Reuera plena. qꝛ dic̄ Hiero i ſer
mone de aſſūptōe. Ceteris ſanctis ꝑ ptes grā dat̄:
ſꝫ Marie ſe totā plenitudo infudit grē. Et ſic in ea
verificat̄ illud Prouer. vlt̄. Multe filie regū ꝯgre
gauerunt diuitias: tu ſola ſupgreſſa es vniuerſas.
Uñ cū ceteri ſācti habebāt i ſe aliquā mēſurā: ipa
fontem gratiaruꝫ habuit. i. xp̄m. De quo Bern̄. ſu
per Cañ. Origo oim fōtiū ⁊ fluminū mar̄ eſt. oim
virtutū ⁊ ſciaꝝ fons Ieſus xp̄us. Ipa eni ē aq̄du
ctus. merito ei dicē potuit angelꝰ. grā plena. Ple
na vtiqꝫ nō tm̄ plenitudine ſufficiētie q̄ ē oim ſctō
rū. nec etiā abūdātie q̄ fuit aploꝝ: ſꝫ vltra h̄ habuit
plenitudinem ſupeffluentie. Eccli. xxiiij. In ple
nitudine ſctōꝝ detētio mea. Sic ḡ oēs alios ſctōs
i grē vbertate exceſſit. Reuera exceſſit. qꝛ cū ceteri
detīmiatas menſuras grāꝝ acceperūt: ipa vniuer
ſas mēſuras ſimul habuit. De quibꝰ mēſurꝭ Luc.
vj. vbi q̄druplex menſura nomiat̄. ſcꝫ bona. cōfer
ta. coagitata. ⁊ ſupeffluens. Menſura bona eſt ha
bere ea que requirūtur ad ſui ſanctificationē: que
eſt in oibus ſanctis. Cōferta que requirit̄ ad alio
rum eruditionē. ⁊ fuit i apoſtolis. Coagitata q̄ re
quirit̄ ad ſui cōfirmationē. que fuit in Iohāne ba
ptiſta qui fuit in vtero cōfirmatus. Supeffluēs q̄
eſt ad plenā diffuſionē que eſt in xp̄o Iohā. j. De
plenitudine eius omnes accepimus. Iſtam tamē
menſurā matri cōmunicauit. quia de plenitudine
ſua nobis infudit. Habuit ergo q̄druplicē plenitu
dinem: ita ꝙ ſcribit̄ de ea Eccli. xxiiij. In me omīs
gratia vite ⁊ veritatis ⁊ virtutis. tranſite ad me ⁊c̄.
Uite quo ad grām ſanctificantē. veritatis quo ad
grām inſtruentē. ⁊ virtutis quo ad grām cōfirmā
tem. Tranſite ad me oēs. ſ. quo ad grām effluentē
Heb. iiij. Accedamus cum fiducia ad thronū gra
tie eius. Ignatiꝰ. Impoſſibile eſt aliquē o v̾go ſal
uari peccatorē: niſi ꝑ tuū auxiliuꝫ ⁊ fauorē. Hug.
Ardor grē ardebat i corde: vt mirabilia faciebat i
corpe: exteriꝰ illa mēbra radiādo. Uñ Hylariꝰ ſup
Mat. Ioſeph ſpōſus v̾ginis cōſiderauit ſacr̄m ꝑ
diuini luminis radiuꝫ. Ideo Bern̄. De plenitudine
eiꝰ accipiūt vniuerſi. captiuꝰ redēptionē. eger cu
rationē. peccator veniā. Idcirco cōſidera ꝙ hodie
poſſis ꝑticeps fieri eiꝰ grē. Sꝫ poſſum ꝯq̄ri de ali
quibꝰ illud Io. iiij. Nō habes i quo haurias. Ber.
Uehemētia deſiderij: feruor deuotōis ⁊ dilectōis
a puritas orōnis hauriūt fontē miſcōie ⁊ pietatis
Porta ergo hydriā tuaꝫ hodie ⁊ mūda eā. qꝛ vt dr̄
Sap. j. In maliuolā aiam nō itroibit ſpūs ſapie.
¶ Tertio affectāt mulieres ſpōſum laudabileꝫ. ſic
ipſa hodie ſponſo nobiliſſimo fuit decorata. Hoc
ſentiēs angelꝰ dixit. dominꝰ tecū. q. d. aliter ꝙ̄ me
cum. Mecū tanq̄ dominꝰ cum ſeruo: ⁊ ſicut crea
tor cum ſua creatura. tecū ſicut filius cum ſua ma
tre. tecū ſicut aurora cū ſole lucēte. ſ. diē grē nūciā
do. tecū ſic̄ flos cū v̾ga florēte Iſa. xj. Egredietr̄ vir
ga de radice yeſſe: ⁊ flos ď radice eiꝰ aſcēdet. Tecū
ſic̄ rex cū regia palaciū igrediēte. Figurat̄. iij. Re.
ij. mr̄ Salomōis ſedēs iuxta regē: cui rex. Pete a
me qcq̄d vis: nō ē phas vt ōnegē tibi. Tecū dñs pr̄
ꝑ potētiā. tecū filiꝰ ꝑ ſapiaꝫ. tecū ſpūſctūs ꝑ clemē
tiā. Idcirco pctōr q̄uis mō peccaſti recurre ad eā.
Bern̄. Si es i anguſtijs: ꝑiculis: aut rerū dubijs.
Mariam inuoca: mariā cogita. non recedet ab ore
tuo. nō a corde: vt impetres eiꝰ orōnis ſuffragiuꝫ.

Et merito. q2 dicit Bern̄. Quia in te: per te: ⁊ de te
pia manus omnipotētis quicq̄d creauit recreaue
rat ⁊c̄. ¶ Quarto optant mulieres celebrē famaʒ.
Hāc cōſiderauit i ea angelus: idcirco dixit ei in ſa
lutatōe. Bn̄dicta tu i mulierib⁹. i. vltra oēs mulie-
res. O q̄ famoſa fuit illa cui⁹ fama de t̄ris vſq3 ad
celos redoluit. Un̄ dicē potuit illō Ruth. iij. Scit
ois ppl's me eē mulierē v̄tutis. Poti⁹ hoc dicē ha
buit Maria. Et licʒ oib⁹ virtutib⁹ abūdaret: ⁊ i his
famoſa eēt: tn̄ ei⁹ hūilitas tātā famā ei nō ſolū i ter
ra: ſ3 ⁊ i celis fecerat ꝙ etiā filiū dei i vtex ſuū ꝑ hu-
militatē trahere meruit: hoc ſignificat̄ Luc. j. Re-
ſpexit hūilitatē ancille ſue. ecce eni̅ ex hoc btāʒ me
dicēt oēs generatōes. Et hoc Aug⁹. i quodā ſmo-
ne atteſtat̄: vbi v̄ginē glioſaʒ q̄ſi admirādo alloq̄-
tur dicēs. O bſecro virgo glioſiſſima: dic mihi q̄d
boni egiſti: quātuʒ ꝑciū obtuliſti vt virt⁹ ⁊ ſapien-
tia dei p̄ris: q̄ attingit a fine vſq3 ad finē fortit̄: ſua-
uitq3 diſponit oia. tot⁹ vbiq3 manēs: ⁊ ſine vlla ſua
mutabilitate i vterū tuū veniēs: ita caſtū caſtelluʒ
tui vētris icoluerat: vt ingrediēs nō lederet: ⁊ egre
diēs icolumē cuſtodiret: Et rn̄dens i pſona virgi-
nis dicit. Queris q̄d obtulerim vt mater dn̄i mei
efficerer: Oblatio mea ē v̄ginitas ⁊ hūilitas mea.
Nō reſpexit ornamēta mea neq3 pulcritudinē cor
poris: ſ3 hūilitatē mētis. ⁊ hec ei intātuʒ placuit vt
vnigenitū filium ſuū de me naſci voluit. Ecce q̄ fa
moſa fuit nō ſolū in hūilitate: ſ3 ⁊ i caſtitate ⁊ in fe
cūditate vltra oēs mulieres. Ipſa potuit abūdan
ter dicere id q̄d ō Judith dicebat̄: vt ſcribit̄ eiuſdē
xv. cap. Tu gloria hierl'm. tu leticia iſrl'. tu honori-
ficētia ppl'i noſtri. Reuera q2 tu gloria i hierl'm. i.
dei. tu leticia iſrl'. i. angelox qui vidēt faciē p̄ris. tu
honorificētia populi. i. generis hūani. q2 tu feciſti
hūil'r ⁊ viril'r. i. ex eo ꝙ ꝑ tuaʒ hūilitatē deū ad t̄rā
traxiſti. Aug⁹. Hūilitas Marie facta ē ſcala celi.
Ideo merito ei angel⁹ dicere potuit. Bn̄dicta tu i
mulierib⁹. ¶ Quinto optāt mulieres nobilē plē.
⁊ ſic ipſa v̄go Maria hodie dotata eſt. Hoc ſenſit
Elizabeth: ꝓpt̄ q̄d dixit ei. Bn̄dict⁹ fructus vētris
tui. O nobilis ⁊ generoſus fruct⁹ ille fuit. q2 dī Sa
piē. xviij. Ex regalib⁹ ſedib⁹ venit. Ro. j. Ex ſemie
dauid ſm̄ carnē. O nimis generoſus fruct⁹. in ce-
lo habēs patrē ſine matre: i terra matrē ſine patre
O generoſus fruct⁹. ipe ſ ol⁹ nat⁹ ex v̄gineis viſce-
rib⁹ matrē v̄ginē habuit. vt impleret̄ illud Iſa. vij
Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet ⁊c̄. Hodie lapis abſci
dit̄ ſine manib⁹ Dan̄. ij. hodie rub⁹ ardet ⁊ nō cō-
burit̄ Exo. iij. hodie vell⁹ Gedeonis madruit Iu-
dicū. vj. hodie virga aaron floruit Nume. xvij. ho
die v̄go cōcepit vnicornū. Aug⁹. Uere v̄ginis no
bilitas. pariētis i virginitate. naſcētis in diuitate. q̄
ante luciferū genit⁹ a patre: hodie cōcept⁹ a matre
Bern̄. O maria hodie facta es mat̄ cui⁹ de⁹ ē pat̄.
fili⁹ patne charitatis ē corona tue caſtitatis. o q̄ bn̄
dict⁹ fruct⁹. hodie plātatū ē lignū i medio ꝑadiſi.
hodie i v̄gine ꝯcept⁹ ē ꝑ quē toto orbi ſal⁹ effluxit.
Anſel'. Nō ē ſal⁹ i mūdo niſi quē ꝑepit v̄go. Ber.
Hodie dn̄s opat⁹ ē ſalutē i medio t̄re. idcirco nō
ꝯuenit nobis tacere q̄n plurimū ei grās referre de-
bem⁹ a qua tanta ſalus nobis exorta ē. Debemus
ergo nos exēplo angeli v̄ginē glorioſam deuotis
mētibus hodie celebrare ⁊ ſalutare. ¶ Et hoc
maxime q̄nq3 de cauſis. Primo ꝓpter debitū. Sa
lutatio eni̅ ꝑcipue debet̄ amicis ⁊ bn̄factoribus. ⁊
ſic ex debito tenemur eā ſalutare. q2 mlt'a bn̄ficia
dilectōis ⁊ ſigna nobis exhibuit: ⁊ hodie exhibet
nobis i ſalutē. Magnos ei labores habuit filiū nu
triēdo. i egyptū fugiēdo. paupratē ſuſtinēdo. ⁊ vſ-
q3 ad patibulū ipm̄ ſeq̄ndo. Jo. xix. Stabat iuxta
crucē mat̄ Jeſu. Stabat vt ſi forte paſſio xp̄i ſuffi-
ciēs nō fuiſſet: ipa parata ad patiēdū ꝓ nobis fuiſ
ſet. Sic ab eo tp̄e quo mat̄ dei facta ē vſq3 ad nouiſ
ſimū diē nō ceſſat petere ꝓ nobis. Ber. Supplici
ter ⁊ efficaciter ſalutis noſtre negocia ptractat tan
q̄ mater miſcdie. mr̄ exulis. mat̄ peccatoris. ⁊ ma
ter indicis. In ipa locū habʒ illud Roma. vlt̄. Sa
lutate Mariā q̄ multū laborauit i vobis. i. in om-
niū veſtrū ſalutē. ¶ Secūdo debemus eā ſalutare
ꝓpter eius bn̄placitū. ⁊ maxime cū illa ſalutatiōe
qua Mariā ſalutauit angelus celeſtis nūci⁹: ⁊ de-
tulit tanq3 epiſtolā in qua recolit̄ exordiū nr̄e redē
ptōis. redemptio captiuox: victoria hoſtiuʒ. Ho-
die potuit angelus dicere illud pſ. Immiſit in os
meū cātitū nouū. Nouū ⁊ multū ſuaue. tā ſuaue
ꝙ eā mouit in ſpū exultare Luc. j. Magnificat ani
ma mea dn̄m. S ¶ Non eſt ſalutatio aliqua ma
gis ſibi placita q̄ illa. Sicut legit̄ exēpluʒ de qua-
dam ſancta moniali ſanctitate famoſiſſima: ⁊ bea-
te virgini ſpecial'r deuota. Hec cuidā viro religio-
ſo ⁊ v̄gini Marie ſimil'r deuoto ſub pſona alteri⁹
de ſe manifeſtauit dicēs. Scito mi dn̄e ꝙ fuit que-
dam genitricis dei dilectrix in tali monaſterio q̄ ſi
cut ⁊ tu valde virginē glorioſam dilexit. cui ꝓ cer
to tale nuꝑ ſcias accidiſſe. Quadā nocte cū i lecto
quieſceret: vidit ante ſe Mariā ſtare dicentē. Dor
mis ne filia: Cui illa reſpōdit. Non dormio domi
na chariſſima: ſ3 ſcire deſidero cur ad me peccatri-
cem veniſti. Cui virgo glorioſa. Ne timeas piam
matrē filia cui deuota reddis ſeruitia: ſ3 moneo te
vt magis pſeueres: ſalutationē angelicā ſicut ince
piſti diligēter ꝯtinuādo. ſcias eni̅ ꝙ maximū gau-
diū ex eadē ſalutatōe habeo: q̄d nullus hoīm ſuf-
ficiēs eſt explicare ſermōe. Nā cum dicis: dn̄s te-
cum. videt̄ mihi ꝙ in me ſil'r ſit filius me⁹ ſicut in
me fuit cū ꝓ pctōrib⁹ naſci dignatus fuit. ⁊ ſic tūc
mihi ineffabile gaudiū fuit: ſic nūc cū eadē verba
replicas. Ex hoc ḡ pʒ ꝙ multū ſibi placet. ¶ Ter-
tio debem⁹ eā ſalutare ꝓpter ſalutatois fructū. Un̄
ſicut hec ſalutatio v̄gini Marie ſumme placet: ſic
ipſam ei dicētib⁹ valde remunerat. ſicut pʒ in plu
ribus exēplis. ¶ Quarto debem⁹ eaʒ ſalutare ꝓpt̄
cauere igratitudinis vitiū. Sūma eni̅ ingratitudo
ē multa bona ſuſcipe ⁊ nō cognoſcere ⁊ regratiari
Modo dicit Bern̄. i ſmōe de natiuitate v̄gis. Al-
ti⁹ intuemi quāto deuotōis affectu eā dn̄s voluit a
nob honorari q̄ toti⁹ bōi plenitudieʒ poſuit i Ma
ria. vt ſi q̄d ſpei i nobis. ſi q̄d grē. ſi q̄d ſalutꝭ ex ea
nouim⁹ redūdare: nihil hic nos voluit q̄d ꝑ Ma-
rie man⁹ non trāſierit. ¶ Quito ꝓpter diaboli ſup-
plicium. quia ipe inuidus turbat̄ cum videt ⁊ audit
ꝑ quid homo ſalutē eſt cōſecutus quam ipe ami-
ſit. Unde eccl'i. xxij. Muſica in luctu importuna
eſt narratio: ⁊ ſic cum diabolo. Sic dicit Bern̄. Ce

ſum ridet. angelus gaudet. mūdus exultet. infernus ↄtremiſcit. demões fugiūt cū dico Aue Maria. Non ſolū diabolo diſplicet illa vocalis oratio ꝫ ſingula vba q̄ in ea ↄtinent. Diſplicet ſibi Aue: cū ſit ſibi inet̄nū ve. Et ve eternū ꝓcurauit ⁊ hoīeꝫ ſalute ꝑuauit: qđ Maria recuꝑauit. Diſplicet ſibi Maria. q: de ea dictū eſt Geñ. iij. Ipſa cōteret caput tuū. Idcirco hoc nomē valde exoſum hꝫ. Diſplicet ſibi cū audit gr̄a plena. q: ipē mulierē ⁊ per mulierē virū a gr̄a euacuauit. Diſplicet ſibi dominus tecū. dolēs valde ꝙ hanc ſocietatē diuinā ipa hꝫ a q̄ ipſe ignominioſe ē detruſus. Diſplicet ſibi bñdicta tu i mlierib⁹. qm̄ ipē ꝑ mulierē maledictionē dei ꝓcurauit. Diſplicet ſibi vltra modū: ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ vētris tui. q: ipē ꝑ ſuā ſuggeſtionē fructū. i. mulieris maledictionē pene ⁊ culpe intulit. Idcirco ex debito tenemur marie placere. Videamus ḡ exinde quē nobis fructū venire ↄſpicim⁹ cū ingratitudinis vitiuꝫ euitare volum⁹ ⁊ diabolo ſuppliciū inferre conamur: tūc vginē glorioſā humiliter ⁊ deuote ſalutare debemus. Immo quicūꝗ es ipam ſalutare nō ceſſes. q: ſi imūd⁹ es: ḡ ad mundā ⁊ ſctām dicas. Aue. i. ſine oī ve culpe ⁊ pene. Si tenebroſus es dicas Maria. i. illuminata. ſi peccator es ⁊ gr̄a cares: dic gr̄a plena. ſi oīu bono no vacu⁹ es: dicas dñs tecū. Si pene obligatus es debes accedere ad bñdictaꝫ: ꝓpt̄ qđ dicas ei. bñdicta tu i mulierib⁹. q. d. erue me de maledictōibus. Si famelic⁹ es: dicas. bñdict⁹ fruct⁹ vētris tui. Ipe eni ē fruct⁹ ille i cui⁹ ↄſpectu ē vera ⁊ et̄na ſatietas. de q̄ ps. Satiabor cū apparuerit glīa tua. Hiero. Si vgo es lauda eā. q: meruiſti hēre quā laudas. ſi cōtinēs es lauda. q: hoc nō aliūde habes ꝗ̄ ex gr̄a xp̄i q̄ fuit i ea. Si ↄiugata aut peccatrix: imo cuiuſcūꝗ ↄditōis vl' ſex⁹ es lauda eā. q: ex ea fluxit gr̄a ⁊ miſcōia. Exultem⁹ ḡ oēs ⁊ ſingli: ⁊ excitemur voce pia ⁊ mēte ſincera ⁊ deuota: exēplo āgeli laudātes: q̄ igreſſ⁹ dixit. Aue ḡ. ple. d. t. ⁊c̄. Et ſic ꝑ ei⁹ int̄ceſſionē obtinebim⁹ grām oīpotētis dei i hoc ſeculo: ⁊ in futuro efficiemur participes et̄ne glīe. Ad quā me voſꝗ ꝑducat q̄ hodie in vgine ↄcept⁹ eternaliter viuit ⁊ regnat. Amē.

¶ De ſancto Georgio. ¶ Sermo lxxij.

Ine me nihil poteſtis

s facere. Io. xv. ⁊ legit̄ hodierna die ad honorē ſancti Georgij ꝓ euāgelicali officio.

Dicit phus. ij. de aīa ꝙ oculi hoīs non pñt cognoſcere colorē ſine lumiē. nā ad pfe:tā viſionē reqrit̄ ꝙ mediū ſit illuminatū. ¶ Sp̄ualr̄. ſic naturalis itellect⁹ nō pt̄ hēre meritoriā cognitōeꝫ ⁊ ꝑationē ſine lumiē gr̄e. d̄ q̄ Rich. d̄ ↄtēplatōe li. iij. c. vi. dic̄. Sine gr̄a nō ſufficim⁹ ad cognitionē veritatis. nec ad amorē virtutis. Et figurat̄ Act. xij. Petrus i carcere ext̄ns neſciuit q̄ circa eū agebant̄. ꝫ poſtꝗ angelus eū illuminauit ⁊ eduxit tūc cognouit ⁊ dixit. Nūc ſcio vere q: miſit de⁹ āgelū ſuū ⁊ eripuit me. Sp̄ualr̄. ſic hō i carcē pcti ext̄ns ſine illuminatione gr̄e nō pt̄ q̄cꝗ meritorie opari nec cogſcē. De q̄ Chryſ. Sic t̄ra nō germiet ſine pluuia: ſic nec hō ſine dei gr̄a. Vñ Gre. ix. mor. Sp̄ūſcti gr̄a menti t̄rene infūdit̄: vt ad itellectū ſui ↄditoꝝ erigat̄. Dicit nāꝗ ap̄ls. ij. Cor. iij. Nō ſum⁹ ſufficiētes cogitare aliq̄d a nobis tanꝗ ex nobis. Si eni nō poſſum⁹ bonū cogitare: mlto min⁹ opari. Propt̄ qđ dic̄ ps. xciij. Si dicebā mot⁹ ē pes me⁹ miſcōia tua adiuuabit me. Et Iſa. xxvj. Oia opa nr̄a opat⁹ es dñe Et ap̄ls. j. Cor. xv. Gr̄a dei ſū id qđ ſū. De q̄ thema. Sine me ⁊c̄. ¶ In ſūma euāgelij duo innuunt̄. Prio hortat̄ nos ad fructificādū. Scđo ad i ſe manēdū. Primū pꝫ i ꝑncipio. Secūdū ibi. manete i me. De p̄ dic̄. In illo tpe. ſ. poſt cenā: dixit Ieſ⁹ diſcipul' ſuis. Ego ſū vit' vā. Symō d̄ caſſia. Dñs loquit̄ ꝑ ſilitudinē: vt trahat ad vitatē. ¶ Naꝫ xp̄s ſilitudinarie viti ↄpat̄ mlt̄is de cauſ. Prio ſic vitis ē arbor pua ⁊ deſpecta: ſic xp̄s modic⁹ i hūilitate. q: exinaniuit ſemetipm Phil'. ij. ⁊ deſpectus i deformitate. d̄ q̄ Iſa. liij. Vidim⁹ eū nō hñtē ſpēꝫ neꝗ decorē. putauim⁹ eū tanꝗ leproſū: ꝑcuſſuꝫ a deo ⁊ hūiliatū. ¶ Scđo vitis ē tortuoſa. i. crepſich vel knorrich. ⁊ ſic xp̄us liuid⁹ i cruce: nō leuis. vt ipleat̄ illud Iſa. i. A plāta pedis vſꝗ ad vticē nō ē i eo ſanitas. ¶ Tertio vitis ē arbor hūida. nā cū ſcidit̄ manat liq̄r. ſic d̄ xp̄o triplex liq̄r emanauit cuꝫ ſciſſ⁹ i cruce fuit. ſ. ſāguis: aq̄: ⁊ lachryme. Sāguis ad redēptōeꝫ. aq̄ ad ablutionē. lachryme i iuſtificationē. Nā ſi lachryme marie magdalene iuſtificabāt eā: mlto magis lachryme xp̄i. De qb⁹ Heb. v. Orabat cū lachrymis ⁊ exaudit⁹ ē ꝓ ſua reuerētia ¶ Quarto vitis excedit oīa ligna i dulcedie fruct⁹ ⁊ ſic xp̄us oēs ſctōs. Vñ Cañ. ij. Fruct⁹ ei⁹ dulcis gutturi meo. De q̄ fructu dic̄ Origeñ. O dñe tolle deſideriū meū: vt attigā dulcē fructū tuū. ¶ Quito flores vitis bonū dāt odorē. ⁊ ſic xp̄i exēplū. Eccli. xxiiij. Ego q̄ſi vitis fructificaui ſuauitatē odoris. i. exēpla bōa. Vñ Cañ. i. Currem⁹ i odore vngētoꝝ tuoꝝ. Hec vitis figurat̄ Geñ. xl. Videbā vitē hñtē ꝓpagines tres. i. xp̄m hñtē tres ſubās. diuinitatē: aīaꝫ: ⁊ corp⁹. Hāc vitē plātare debem⁹ i aīmā cordis nr̄i. de q̄ Hiere. xxxj. Erit aīa eoꝝ q̄ſi ortus irrigu⁹. Idcirco inuoca hanc vitē: dicēdo illud Cañ. v. Veniat dilect⁹ me⁹ in ortū ſuū. ¶ Hec vitis ꝓtulit nobis triplex vinū. ſ. vinū cōpūctōis. dilectōis. ⁊ ſanguis effuſiōis. Primo vinū ↄpunctionis. Vnde ps. lix. Potaſti nos vino compūctōis. Vñ verā cōpūctionē hō a ſe nō pōt hēre: ꝫ a deo. Vñ Hiere. xxj. Poſtꝗ ↄuertiſti me egi penitentiā. Et Treñ. vlt̄. Cōuerte nos dñe ad te ⁊ ↄuertemur. Hoc vinū lachrymaꝝ letificat āgeloꝝ collegiū. De q̄ Berñ. Lachryme penitētiū ſunt vinū angeloꝝ. ¶ Secundū eſt vinū dilectionis. ps. ciij. Et vinū letificet cor homis. i. charitas. Hoc vinū charitatis figuratū eſt Geñ. ix. Noe bibit de vino ⁊ inebriatus eſt ⁊ denudatus. Sic xp̄s bibit de vino charitatis in cruce. Et inebriatus charitate denudatus eſt a Cham. i. a militib⁹ Pylati. ⁊ obdormiuit in cruce. Ad hoc vinū hortamur Prouerb. ix. Venite bibite vinū qđ miſcui vob. ſ. vinū charitatis. Hoc dat̄ nobis mixtū. q̄a ita pure nō poſſumus euꝫ diligere ſicut ipē nos dilexit. quia maiorem charitatē nemo habet ⁊c̄. Iohā. xv. De hoc vino bibit apoſtol⁹ Paulus: ⁊ ita erat inebriatus ꝙ dixit Ro. viij. Scio ⁊ certus ſum ꝙ neꝗ mors. neꝗ vita. neꝗ gladius. neꝗ fames poterit me ſe-

parare a charitate xp̄i. De hoc vino bibit btūs ge-
orgius. ¶ Tertio hec vitis ꝓtulit nobis vinū rube
um ſanguinis effuſiōis Joh. vj. Sanguis me⁹ ve
re ē potus. Hoc vinū exp̄ſſuʒ ē de torculari cruc̄:
⁊ cōſolat̄ triſtes Prouerb. vlt̄. Date vinū his qui
amaro ſunt corde. Dicit norāter: ego ſum vitis ve
ra. Aug⁹. vt diſcernat ſe a vite corrupt. ſ. ppl̄o inde
oꝝ. Vn̄ Hiere. ij. Quō ↄuerſa es i amaritudinē vi
tis aliena. Reuera amara. Vn̄ Deut̄. xxxij. Vua
eoꝝ vua fellis: botrus amariſſim⁹. fel draconū vi-
num eoꝝ ⁊c̄. q̄ꝛ ꝓpinauerūt xp̄o fel ⁊ acetū tpe paſ-
ſionis. Hec vitis circūciſa ē octauo die. Et ſubdit
Pat̄ meus agricola ē. Ex q̄ habet̄ ꝙ xp̄s ſm hūa
nitatē ē vitis. q̄ꝛ caput eccl̄ie. ⁊ nō ſm diuinitatē.
q̄ꝛ ſic pat̄ etiā eēt vitis: ex eo ꝙ ſm diuinitatē vnū
ſūt. Et pr̄ dr̄ agricola. q̄ꝛ plātauit ⁊ rigauit gr̄e ple-
nitudinē i vite. i. i xp̄o hoīe. Vn̄ ps. j. Erit tanq̄ li-
gnū qd̄ plātatū ē ſec⁹ decurſus aq̄ꝝ: qd̄ nō p̄t are-
ſcere. Et ſic xp̄s i nullo deficere. q̄ꝛ de plenitudine
ei⁹ oēs accepim⁹ grāʒ. Et ſubdit. Oēm palmitē in
me nō ferētē fructū tollet eū. i. oēʒ fidelē nō facien
tē opa bona ſepabit a xp̄o vite. Ex quo ptʒ ꝙ nō ſo
lū q̄ mala agūt. ſʒ etiā q̄ bona facere negligūt ſepā-
tur a xp̄o. Figurat̄ Luc̄. xiij. ꝙ xp̄s abſcidi fecit fi-
cum ſterilē. ⁊ ſic infructuoſi fideles. Vn̄ Mat. xiij
Sepabit malos de medio iuſtoꝝ: ⁊ mittet eos i ca
minū ignis. Et tūc loc⁹ infernalis cōpetit eis: non
mūd⁹ q̄ ē loc⁹ laboris Job. v. Naſcit̄ hō ad laborē
Nō celū. q̄ꝛ ibi dat̄ merces laborātib⁹ Math. xx.
Voca oparios: ⁊ red. illis mer. Nec ↄpetit eis eſſe
i purgatorio. q̄ꝛ i h̄ mūdo nō laborauerūt. Vn̄. ps̄.
lxxij. In labore hoīm nō ſunt: ⁊ cū hoīb⁹ non fla-
gellabunt̄. ſ. i purgatorio. Nec ↄpetit eis terreſtris
paradiſus. q̄ꝛ poſuit de⁹ hoīeʒ i paradiſuʒ volupta
tis vt oparet̄. Cōcludit̄ ḡ ꝙ loc⁹ eoꝝ erit i infimo. i.
i inferno. q̄ꝛ ille loc⁹ nō ē ad opādū: ſʒ ad puniēduʒ
Eccl̄s. ix. Qdcūq̄ p̄t man⁹ tua opari inſtāter fac
q̄ꝛ nec rō: nec ſcia: nec op⁹ ē apd̄ inferos. Jdo hor-
tat̄ nos aplus Col̄. j. Fructificātes in oī ope bono
¶ Attamē ſciēdū ꝙ tria ſunt q̄ fructū impedi-
unt bōi opis: q̄ ſunt figurata p tria q̄ deſolabāt fru
ctus i egypto. ſ. locuſta. bruc⁹. ⁊ erugo. Primū fu-
it locuſta. de q̄ Exo. x. Mane facto vēt⁹ ſurgēs le-
uauit locuſtas: ⁊ aſcēderūt ſup vniuerſam terrā. ⁊
deuorata ē ois herba t̄re i egypto. Spūalr̄. p locu
ſtā itelligit̄ ſupbia. q̄ꝛ locuſta ſaltādo vadit: ⁊ ſic ſu
pb⁹ ſe eleuat. Vn̄ ps. lxxiij. Supbia eoꝝ q̄ te ode-
rūt aſcēdit ſp: ⁊ deſtruit fructuʒ bonoꝝ opeꝝ. De q̄
Greg. Perit oē qd̄ agit̄: niſi hūilitate cuſtodiat̄.
Nā ſupbia i ↄſcia hʒ ſe ſicut negatio i logica: quic
q̄d poſt ſe iuenit hoc totū deſtruit ⁊ oppoſituʒ ei⁹
inducit. ⁊ ſic de ſupbia. Jdo Judith. ix. Supbi nō
placuerūt tibi ab initio. Jdo Bern̄. ſup Can̄. ſer. iij
Nolite ↄpari maiorib⁹. nolite minorib⁹. nolite ali-
cui nec vni. ſʒ dico ꝙ nulli. Sʒ tene dictū ſaluato-
ris Luc̄. xvij. Cū feceritis oia q̄ p̄cepta ſunt vo-
bis: dicite. inutiles ſui ſum⁹. fecim⁹ qd̄ debuim⁹ ⁊
nil ampli⁹. Nā tales locuſtas. i. ſupbos tollet d̄ cō
ſortio ſctōꝝ. ps. c. Nō hitabit i medio dom⁹ mee q̄
facit ſupbiā. ¶ Secūdū qd̄ ↄſūpſit t̄re fruct⁹ i egy-
pto fuit bruc⁹. Vn̄ ps. ciiij. Venit locuſta ⁊ bruc⁹
cui⁹ nō erat numer⁹. ¶ Per bruc̄ū itelligit̄ lu

xuria. q̄ꝛ bruc⁹ nutrit̄ in fimo ⁊ imundicia. ⁊ ſic lu
xuria impedit fructū boni opis. De q̄ Gre. Luxu
ria cū ſemel mētē poſſederit: vix bona cogitare p-
mittit. Jdo apl̄s Ro. viij. Qui i carne ſūt deo pla
cere nequeūt. nā de⁹ ſpūs ē. Et dicit Hiero. Sicut
ignis ⁊ aq̄ ſil̄ ſtare non pn̄t: ſic corpales ⁊ ſpūales
delicie. Jdo aplus. j. Coꝝ. vj. Fugite fornicatiōeʒ.
Nā ſm Chryſ̄. ꝓuſuʒ fornicatōis efficit̄ hō aialib⁹
ſilis. Et aialis hō non pcipit ea q̄ ſpūs dei ſunt. ſic
nec luxurioſus. Jdo Aug⁹. de ↄflictu vitioꝝ ⁊ vir
tutū. O q̄pua ē ↄcubit⁹ hora p quā pdit̄ vita et̄na.
q̄ꝛ vt dic̄ Her̄. Qui carnalib⁹ delitijs paſcit̄: et̄nis
idign⁹ habet̄. Jdo iohes i Apoc̄. c. vlt̄. excludit ta
les a regno celoꝝ: dicēs. Foris canes venefici ⁊ i-
pudici. Nā nil coinq̄natū itrabit Apoc̄. xxj. ¶ Ter
tiū qd̄ deuorauit fruct⁹ t̄re egypti fuit erugo. De q̄
ps. lxxvij. Dedit erugini fruct⁹ eoꝝ. ¶ Spūalr̄
p eruginē itelligit̄ auaricia. q̄ꝛ cadit ſuccinctim in
ſplēdore ſolis. ſic auaricia accreſcit i ꝓſpitate: nūc
optās hoc: nūc illud. de q̄ phus. iij. Ethi. Appeti-
tus diuitiaꝝ creſcit i infinitū. Et talis erugo. i. aua-
ricia oēs fruct⁹ aie deſtruit. Vn̄ Eccl̄i. x. Nihil ini
qui⁹ q̄ amare pecuniā. Nā auar⁹ aiaʒ ſuā venalem
hʒ. Jdo Luc̄. xij. Cauete ab oī auaricia. Mat. xvj
Quā ↄmutationē dabit hō ꝓ aia ſua: q. d. nullaʒ.
Nā ꝓp̄t illa t̄rena pdit hō celeſtia: iuxta illō Greg.
Quō pn̄t ſpare i celis q̄ maiorē ſpem, ⁊ amorē po-
nūt i t̄renis. Jdo hortamur p Pſal̄. ps̄. lxj. Diuitie
ſi affluāt nolite cor apponere. Rō Eccl̄i. viij. Mul
tos pdit auꝝ ⁊ argētū. Jdo Aug. O dānoſa lucra
accipis pecuniā pdis aiaʒ. Hec tria ſunt q̄ fructuʒ
bonoꝝ opeꝝ deſtruūt. d̄ q̄b⁹ Iſid. d̄ ſū. bo. dic̄. Lu
xurioſis ſupbis ⁊ auaris demōes pl⁹ fautores exi
ſtūt. ¶ Attamē poſito ꝙ nec ſis ſupb⁹ luxurio
ſus: nec auar⁹: tn̄ nō ſufficit ad vitā et̄nā: niſi in bo
no te exerceas. q̄ꝛ dic̄ Aug. i li. d̄ vita xp̄ia. Nō ſo-
lū a xp̄iano q̄rit̄ vt malo careat: ſʒ etiā vt i bono ſe
exerceat. Nam ſi nihil mali fecerit aut boni: tn̄ ad
et̄ne vite p̄miū nō admittit̄. ſʒ gehēne ignib⁹ mācı-
pat̄. vt hʒ Mat. xxv. d̄ ſuo inutili hn̄te vnū talētuʒ
⁊ nō negociāte fuit dictū. Seruū inutilē ꝓijcite i te-
nebras exteriores. q̄ꝛ dic̄ Greg. Nō ſatis ē maluʒ
nō agere: niſi q̄ſq̄ diſcat bonis opib⁹ inſudare. Sʒ
quō hʒ ſe agricola circa bonos palmites: ſbdit. Et
oēʒ palmitē qui fert fructū purgabit eū: vt fructuʒ
pl⁹ afferat. Sicut in vite materiali aliq̄ palmites
abſcindūtur ne humor nimis diſpgat̄. ⁊ ſicut vir-
tus vnita fortior eſt ⁊ magis fructificat: ſic fideles
purgātur p tribulatiōes: vt iocūditas p̄ſentis vite
ab eis abſcindat̄. Grego. Deus electis iter aſpeꝝ
p̄bet i via: vt nō obliuiſcātur eoꝝ q̄ ſunt in patria.
Bern̄. Nō flagellū grano. fornax auro. lima ferro
hoc facit tribulatio iuſto. Et ſic corda eoꝝ retrahū
tur ab amore mūdi: ⁊ faciūt maiorē fructū bonoꝝ
opeꝝ. ps. xxxiij. d̄ tali purgatōe. Multe tribulati-
ones iuſtorū. Apocal̄. vlt̄. Qui iuſtus eſt iuſtifice-
tur adhuc. Auguſ. in omel̄. Quis ē in hac vita ita
mūdus vt non fiat magis mūdus: Subdit. Quō
palmites mūdant̄. p ſmones eius: dicens. Jā vos
mūdi eſtis ꝓpter ſermonē meū quē locutus ſū vo
bis. ¶ Vbi nota ꝙ verbū xp̄i mūdat p̄mo do-
mū a ſordib⁹ pctōꝝ ſicut aqua mundat vas medi-

cina corpus. Vas em̄ cui frequēter aquā infūdit.
lȝ nō retineat. ē tn̄ mūdi⁹ ꝙ ſi nō infunderet. ſic ille
q̄ freq̄nter audit verbū dei mūdioꝛ erit ꝙ ille q̄ nō
audit. Exēplū in vitaſpatrū legit ꝙ cuidā pr̄i mo-
nacho dixit vn⁹ ꝙ v̄bū dei ſibi nihil ꝓdeſſet. qꝛ ſta
tim obliuiſceret. Hoc audiēs pr̄ tradidit illi cophi
nū. i. koꝛp fumo denigratū dicēs ei vt eū plenū aq̄
afferret. cū facē nō poſſȝ rediit triſtis. Cui ait pr̄. Et
ſi aquā nō attuliſti tn̄ colatū hūc mūdaſti. Sic alij
q̄ circa v̄bū dei audiēdū ſūt ita negligētes ꝙ pn̄t aſ
ſimilari cribꝛo. qd̄ cū in aq̄ ponit ſtatim implet ſȝ cuȝ
extrahit nil remanet. Sic multi ſūt q̄ cū dei audiūt
verbū pleni ſunt aq̄ ꝯpūctōis ⁊ deuotōis. ſȝ cum re
ceſſerint vacui remanēt. Eccli. xxj. Coꝛ fatui q̄ſi va
ſculū fractū. oēm ſapiam nō retinet. Greg. Nō fa
cit vent⁹ igni. ſ verbū dei audiēti. qꝛ eū inflamat. ⁊
ſicut faber ꝑ ventū ignē accēdit. ⁊ ſic verbū dei coꝛ
audiētis. Hiere. xxiij. Nōne verba mea q̄ſi ignis
ardēs. Lu. vl. Nōne coꝛ nr̄m ardēs erat. pſ. cxviij.
Ignitū eloquiū tuū vehemēter. ¶ Scd̄o verbū dei
mūdat ab erroꝛibus tenebrarū. Pſ. xviij. Lex dn̄i
imaculata ꝯuertēs aīas. Et idē pſ. cxviij. Lucerna
pedib⁹ meis verbū tuū: ⁊ lumē ſemitis meis. Naȝ
ſicut lumē eſt foꝛmarū ⁊ figurarū manifeſtatiuuȝ.
ſic verbū dei manifeſtat nobis foꝛmas vicioꝛuȝ et
virtutū. Vn̄ apl's ad Eph. v. Oia q̄ agunt a lumi-
ne manifeſtant. ¶ Dixi ſcd̄o hoꝛtat nos ad i ſe ma
nendū. ibi. manete in me ⁊ ego in vobis. Et ſubiū
git in textu dicēs. Sicut palmes nō pt̄ ferre fructū
a ſeipſo niſi manſerit in vite. ſic nec vos niſi in me
māſeritis. Nā palmes cū ſepat a vite ꝑdit hūoꝛeȝ
ſtipitis ⁊ ei⁹ pinguedinē. ſic hō ſepatus a xp̄o ꝑdit
dei gratiā. Et ſubdit. Ego ſum vitis ⁊ vos palmi-
tes. Aug⁹. Sicut vni⁹ nature ſunt vitis ⁊ palmes.
ſic xp̄s ſcd̄m hūanitatē nobiſcū. Vn̄ pſ. lxxix. Exte-
dit palmites ſuos vſq̄ ad mare. Tūc oñdit ꝙ man
ſio xp̄i ſit neceſſaria hoi vt fructificet dicens. Qui
manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructuȝ multum.
¶ Nota manē in xp̄o debem⁹ tripl'r. Primo ꝑ fi
dei integritatē. ſcd̄o ꝑ ſpei ſecuritatē. tercio ꝑ cha-
ritatis puritatē. Primo manē dēm⁹ in xp̄o ꝑ fidei
integritatē. j. Ioh. iiij. Si q̄s ꝯfeſſus fuerit ꝙ xp̄s ē
fili⁹ dei in deo manet. Et h ꝑ fidē q̄ carēt iudei ⁊ pa
gani. qꝛ raro ē hereſis q̄n aliquē articulū fidei cre-
dat. Athanaſius. Hec ē fides catholica ⁊c̄. Hanc
fidē bn̄ habem⁹ ſi ipſaȝ ope implem⁹. qꝛ fides ſine
opibus moꝛtua eſt. Iaco. ij. Si eſtis in fide vos ꝓ
bate. ij. Choꝛ. vlti. ſcȝ ꝑ opa. qꝛ aliq̄ ꝯfitent ſe noſſe
deū oꝛe. fact' āt negāt. Ad Tit. j. Vn̄ hiero. Quo-
tienſcūq̄ q̄s moꝛtal'r peccat totiēs deū negat. Tali
bus em̄ dr̄ Eccli. xxix. Cōfirma verbū et fidel'r age
cū illo. ⁊ in oī tp̄e inuenies qd̄ tibi neceſſariū ē. De
hac fide dicit Greg. Liquet qꝛ fides illarū rerū ar-
gumētū eſt q̄ apparē nō pn̄t. q̄ em̄ apparēt fidē nō
hn̄t ſ agnitionē. ¶ Scd̄o ꝑ ſpei ſecuritatē. Vn̄ Iu
dith. viij. Nos aliū deū neſcim⁹ p̄ter te deum in q̄
ſperam⁹. Hec ē q̄ nō ꝯfundit. apl's ad Rom. v. Et
h ꝓpter ſui ſecuritatē. Glo. Confundit q̄ qd̄ ſperat
inuenit. Sic ſperauit golias in foꝛtitudine ſua. ſ
ꝯfuſus eſt. qꝛ in funda deiect⁹. Sic⁊ lucifer ſpauit
in ſapia ⁊ in foꝛtitudine ⁊ pulcritudine ſua ⁊ cōfu
ſus eſt. qꝛ ꝓiectus eſt ad ꝓfundū inf'i. Aug. Puta
bāt ſe eſſe excelſos cū ſideribus ⁊ fulgidos. et ecce
ruerūt in terrā. vn̄ ꝑierūt ⁊ diffoꝛmes facti ſūt. Sic
diues ille q̄ ſpem poſuit in diuitijs. in hoꝛreis am-
pliatis ⁊ annis ꝓlimis ꝯfuſus eſt. qꝛ moꝛ diuitijs
⁊ vita ꝓuatus ē. Aug. Quid in rebus hūanis certi
us moꝛte. q̄d hoꝛa moꝛtis incerti⁹ inuenit. non mi
ſeret inopi. nō veret diuitijs. iuuenib⁹ non parcit
nō deniq̄ ipſa parcit etati. niſi ꝙ ſenib⁹ eſt in ianu
is. iuuenib⁹ in inſidijs. Sed pſ. xxj. dicit. Dn̄e i te
ſperauerūt p̄res nr̄i ⁊ nō ſunt ꝯfuſi. ¶ Tercio in deo
debemus manere ꝑ charitatis puritatē. j. Ioh. iiij.
Deus charitas ē. ⁊ q̄ manet in charitate ⁊c̄. O no-
bilis charitas. quā q̄ habet deū hȝ. De hac Aug⁹.
Et eius effectibus fac me cognoſcere ꝑ amoꝛē. ſe-
quit. Quia ꝑ cognitionē fame amoꝛis lāguet aīa
mea. refocilla eā. ſatiat eā dilectio tua. impleat eaȝ
amoꝛ tuus. Hic amoꝛ purus eē dȝ. vt ſcȝ de⁹ amet
ꝓpter ſe. nō ꝓpter tp̄alia vel ſpūalia. Qui aūt alit
amauerit audiat qd̄ dicit Aug. De aīe te deū non
querēti. te nō amāti. q̄ ſi te non diligit pctīs ſeruit.
nunq̄ quieta. nunq̄ ſecura. nil queſo ſine te dulce
ſcat mihi. nil placeat p̄cioſum. vileſcat oē p̄ter te.
qd̄ tibi eſt aduerſum mihi ſit moleſtū. tedet gaude
re ſine te. delectat gaudere. flere tecū. ꝯtriſtari ꝓpt
te. ſit nomen tuū mihi refocillatio. memoꝛia ꝯſola
tio. ſi pctā mea ꝓhibēt. ſi delicta mea excludāt. tn̄
natura cōis nō repellit. Multa em̄ ſunt monētia
ad dilectionē dei. ſicut eius bn̄ficia ſpūalia. coꝛpa-
lia. tp̄alia. Aug⁹. Celū ⁊ terra ⁊ oīa q̄ in eis ſunt di
cunt mihi vt amem te de⁹ meus. Sed iſta ſūt tanq̄
incitamenta ad purū amoꝛē. Vn̄ Bern. ſup Cañ.
Cauſa diligēdi deus ē. Tulli⁹. Eos tanq̄ peccoꝛa
diligimus q̄s nō ꝓpter te ſȝ ꝓpter vſum diligim⁹
Talis amoꝛ ē carnis. qꝛ eos ꝓpter carnē diligunt
¶ Nota ſup iſto verbo. hic fert fructū multū. nō ſuf
ficit pluralitas fructuū. niſi etiā aſſit bonitas. ¶ G
Ideo ſciēdū ad bonitatē fruct⁹ requirūt multe cō
ditōes. Primū eſt maturitas. nā fructus dȝ eſſe tē
peſtiuus. zeytig. ⁊ ſic fruct⁹ boni opis dȝ fieri tēpe
ꝯgruo. Eccli. iiij. Fili obſerua tp̄s. Et apl's ad gal.
vj. Dū tp̄s habem⁹ opemur bonū. ⁊ h eſt pn̄s tp̄s
Vn̄. ij. ad Choꝛ. vj. Ecce nūc tp̄s acceptabile. Nō
em̄ ſpectandū eſt ad tp̄s ſenectutis. Bern. Infelix
hō qui offert floꝛē iuuētutis diabolo. ⁊ fecem ſene
ctutis deo. Dic igit cum pſ. lviij. Foꝛtitudinē me
am ad te cuſtodiā. Sed heu de multis ꝯqueritur
Hiere. viij. c. Miluus in celo cognouit tp̄s ſuum
hyrūdo ⁊ ciconia cuſtodierūt aduentum tp̄is ſui.
ppl's aūt meus nō cognouit iudiciū dn̄i. ¶ Scd̄o
requirit integritas. ſ. intus ⁊ extra. nō interius pu-
tridus. exterius pulcer. vt ypocrite q̄ ſunt vt ſepul
cra dealbata. Math. xxiij. De quibus. ij. ad Thy-
mo. iij. Speciē pietatis habētes. pietatē abnegan
tes. Habet nanq̄ in Cañ. lxxxiij. di. nemo. Nemo
in eccleſia ſctā amplius nocet ꝙ nomen ſanctita-
tis habēs ⁊ ꝑuerſe agens. Terciū eſt odoꝛis ſuaui
tas. Eccli. xxiiij. Ego quaſi vitis fructificaui ſua-
uitatē odoꝛis. i. bone fame. Licet em̄ ꝓpter ſe ſuf
ficiat puritas ꝯſcie. tn̄ ad ꝓximū requirit odoꝛ bo
ne fame. quia dicit Aug⁹. Conſcia eſt nobis neceſ-
ſaria. fama ꝓximis. xij. q. j. ca. nolo. Qui confidit
cōſcientie ⁊ negligit famā crudelis eſt. Ad Rom.

xij. Prouidētes bona nō tm̄ corā deo. ſed etiā corā
omnibꝰ hoibus. Ideo dr̄ Apoc. vlt. Qui ſanctus
eſt ſctificet adhuc. q̄ eſt interius exerceat exterius.
¶ Quartū eſt ſaporis bonitas. i. dulcedo in animo.
ab Heb. xij. Contēplantes ne radix amaritudinis
ſurſuꝫ germinans impediat. vt aliq̄ in ſeipſis ſunt
amari alios turbātes. Contra q̄s apl's Eph. iiij.
Omnis amaritudo et indignatio tollat a vobis.
¶ Quītuꝫ eſt vtilitas vt nō ſit ocioſa. Ezech. xxvij.
Et erūt fructꝰ eius in cibū. ⁊ folia eius in medici-
nam. j. Thi. iiij. Exemplar eſto fideliū in omni cō-
uerſatiōe. Sen. Sermo tuꝰ nō ſit inanis. Mat. v.
Sic luceat lux veſtra corā hoibꝰ ⁊c̄. ¶ Sextum eſt
durabilitas. ⁊ ſic nos lu. j. In ſctitate ⁊ iuſticia ſer
uiamꝰ dn̄o. Criſ. Tolle pſeuerātiā. nullū obſeqū
hꝫ mercedē. Sed timeo aliq̄ ſunt mittētes manuꝫ
ad aratrū ſctitatis incipiētes colere viā dn̄i ⁊ reſpi
ciūt retro. ⁊ ſic putreſcūt in futuro. Exēplū. Que-
daꝫ aīa apparuit vni ſancto viro q̄ hic a deo obti
nuit vt ei appareret. interrogauit ſctm̄ virū dicēs.
Viuit ne aliquis in mūdo. At ille cur interrogas
Rn̄dit. Tantā vidi multitudinē deſcendentē in in
fernū vt aliquē in mūdo eſſe dubitaui. Gre. Incaſ-
ſum bonū agit ſi ante vite terminū deſerat. Ideo
Mat. x. ⁊ xxiiij. Qui pſeuerauerit vſq̄ in fineꝫ h
ſaluꝰ erit. ⁊ Apoc. ij. Eſto fidelis vſq̄ ad mortē ⁊ da
bo tibi coronā vite. ſ. eterne. Ad quā pducat nos ⁊c̄.

¶ De ſancto Marco. ¶ Sermo lxxiij.

Iuſtus quaſi leo confi

dens abſq̄ terrore erit. Prouer. xxviij.
¶ Nota vita iuſtoꝝ cōpat ꝓprietatibꝰ
leōis. Primo leo hꝫ generoſitatē. q2 ē rex aīaliū. ⁊ ſic
iuſtiores ſunt generoſiores. Jō Criſ. ⁊ habet. xl.
di. q̄cūq̄. Vnuſq̄ſq̄ feſtinat quō appareat maior.
nō qui maior iuſtior. ſꝫ q̄ iuſtior maior ē ⁊ dignior.
Sen. Generoſiſſimꝰ eſt q̄ optimꝰ eſt. Ideo. Gre.
Summū bonū em̄ in rebꝰ eſt iuſticiā colere. ⁊ q̄d
equū eſt cuſtodire. Scd̄o leo hꝫ pietatē. q2 cibū ſu
um nō ſolitarie comedit. ſꝫ alijs aīalibꝰ diuidit. et
ſic iuſti. Grego. Vera iuſtitia cōpaſſioneꝫ habet.
Criſ. Iuſticia ſine miſicordia crudelitas ē. Tul-
lius. Si iuſtus es nō ſolū nō noceas ſed etiā inno-
centibꝰ ꝯdoleas. Tercio leo hꝫ animoſitateꝫ. ⁊ ſic
iuſtus hꝫ ꝯfidentiā vt a deo nō derelinquet in vita
in morte. ⁊ poſt mortē. In vita. ps̄. xxxvj. Nō vidi
iuſtū derelictū. In morte Sap. iij. Iuſtorū aīe in
manu dei ſunt. Amb. Nunq̄ iuſtus ſolus eſt ſꝫ de
us cū eo. Augu. Si iuſtꝰ eſſem nō timerē. Prouē.
x. expectatio iuſtorū leticia. Glo. Ruperti holgot
Fides in ꝓtectiōe dei nō tanget tormēta malicie.
Sap. iiij. Iuſtꝰ ſi morte ꝑoccupatꝰ fuerit aīa eius
in refrigerio erit. q2 iuſticia eruit a morte. iuxta il-
lud. Prou. xj. Diuitie nō ꝓderint in die vltiōis. ſꝫ
iuſticia liberabit a morte. Etiā poſt mortē. q2 duc
ad regnū. De q̄ ps̄. xiiij. Dn̄e quis habitabit in ta-
bernaculo tuo. Rn̄det q̄ opatur iuſticiā. Jō ps̄. cv.
Bti q̄ cuſtodiūt iudiciū ⁊ faciūt iuſticiā in oī tpe.
Nam iuſticia pducit hoiem ad viā vite. iuxta illō
Sap. j. Iuſtū deduxit dn̄s p vias rectas. ⁊ oſtēdit
illi regnū dei. Quarto leo hꝫ timoroſitatē. ſ. cū vi-
det catulū verberari corā ſe. Sic vere iuſtus hꝫ dei
timorē. q2 ſcribit Eccli. j. Qui ſine timore eſt non
poterit iuſtificari. Nā talis nō hꝫ pſeuerantiā iuſti-
cie. De quo Criſ. Facile diuertit a iuſticia q̄ non
timet deū ſꝫ hoiem. quia timor hoim defert. ſꝫ non
aufert voluntatē male faciēdi. Ideo iuſtis vbi de
eis ſcribit ſemper timor dn̄i adijcit. vt ptꝫ de Job.
c. j. Erat vir iuſtus ac timēs deū. Similr̄ Luce. ij.
Symeon erat vir iuſtꝰ ac timoratꝰ. Quinto q̄uis
leo ſit aīal forte. tn̄ patit infirmitatē vt dicit Plini
us. q2 febres quartanas rōe caliditatis. ⁊ etiā vt fe-
rocitas edomet. Et ſic vir iuſtus oportet vt habeat
tribulatiōes. iuxta illud ps̄. xxxiij. Multe tribula
tiones iuſtoꝝ. vt dicit Gre. in moral. Legimꝰ iob
in ſterq̄linio. iohem decollatuꝫ gladio. petrū in pa
tibulo. ſꝫ oīa pmittit deꝰ ſup iuſtos vt ꝓbent. De
quo Tob. xij. Quia acceptꝰ eras deo neceſſe fuit
vt temptatio ꝓbaret te. ⁊ ſicut leo patit vt ſua fero
citas edomet. ſic vt dicit Caſſio. ſup ps̄. deus iu-
ſtos flagellat ne de iuſticia ſupbiant. Sic flagella-
tus eſt apl's. ij. ad Chor. xij. Ne magnitudo reuela
tionū extollat me datꝰ eſt mihi ſtimulꝰ carnis mee
angelus ſathane. Nā tribulatio generalis eſt oībꝰ
iuſtis. vt dic̄ Hiero. Quis ſanctoꝝ ſine tribulatiō-
ne coronatus eſt. q. d. nullus. ⁊ ſic btūs Marcus lꝫ
fortis fuit. ſilr̄ ⁊ Georgius vt leo. paſſus eſt tn̄ in-
firmitatem tribulatiōis ⁊ mortis. vt pt in legenda.

¶ Sermo lxxiiij. ¶ Ad idem

Similis factus eſt leo-

ni in operibus ſuis. j. Mach. iij. Gre. di-
cit. Quia natura vniuſcuiuſq̄ ex diuer-
ſis componit. Ideo per ipſam aliquando diuerſa
deſignant. vt exemplificat de leone qui habet vir-
tutē habet et ſeuiciā. ex virtute ſignificat chriſtum
et hominem iuſtuꝫ. ¶ Primo ſignificat xp̄m
deum qui habet virtutem ex natura. Scd̄o ſigni-
ficat hominē iuſtuꝫ qui habet virtutem ex gratia.
Tercio diaboluꝫ ex ſeuicia. De primo q̄ xp̄m ſig
nificat legit Apocal. v. Ecce vicit leo de tribu iuda
Nā xp̄s in reſurrectiōe habet ſe vt leo vt dic̄. Iſid.
Nam ſicut leo eſt aīal potens ⁊ forte. ⁊ ſic xp̄us in
reſurrectiōe magnā exhibuit fortitudinē ⁊ poten-
tiam. De q̄ Job. x. Poteſtatē habeo ſumendi ani
mam meā ⁊ iterꝫ ponēdi eā. ⁊ Math. vlt. Data eſt
mihi oīs ptās in celo ⁊ in terra. Scd̄o xp̄s habu-
it ſe vt leo in reſurrectiōe ꝓpter tempus ⁊ modum
q2 dicit Iſid. Leo natꝰ dormit tribus diebꝰ ⁊ exci-
tat rugitu ⁊ ſic chriſtus tercia die a morte reſuſcita
tus. vnde Gen. xlix. Requieſcens accubuiſti vt leo. ſ.
in ſepulcro. Scd̄o leo ſignificat hoiem iuſtū. vt pa
tet in ꝑcedenti ſmone. Iuſtus quaſi leo cōfidens.
Prouē. xxviij. Tercio leo ex ſeuitia ſignificat dia
bolum. j. Petri. v. Vigilate fratres. quia aduerſa
rius veſter diabolꝰ tanq̄ leo rugiens circuit que
rens quem deuoret. ¶ Et quarto leo ſignificat
beatum Marcū. ⁊ hoc in multis. Primo ratione
deſcriptionis euangelice. Secundo ratione digni
tatis ⁊ excellentie. Tercio ratione fortitudinis et
conſtātie. Dixi primo per leonē intelligit beatus
marcus ratione deſcriptōis euāgelice. q2 ſicut leo
in deſerto naſcit ⁊ paſcit. ſic beatus marcus in pnci
pio deſcriptōis euāgelice ſeu euāgelij ſui mox de